

Matei

Evangelhia după Matei

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:13:07

CAPITOLUL 1

Genealogia lui Isus Hristos

1:1 Carte a genealogiei lui Isus Hristos, fiu al lui David fiu al lui Avraam.
1:2 Avraam născu pe Isaac, Isaac dar născu pe Iacov, Iacov dar născu pe Iuda și pe frații lui,
1:3 Iuda dar născu pe Fares și pe Zara din Tamar, Fares dar născu pe Esrom, Esrom dar născu pe Aram,
1:4 Aram dar născu pe Aminadab, Aminadab dar născu pe Naason, Naason dar născu pe Salmon,
1:5 Salmon dar născu pe Boaz din Rahav, Boaz dar născu pe Obed din Rut, Obed dar născu pe Iese,
1:6 Iese dar născu pe David împăratul, David dar, împăratul, născu pe Solomon din *soția* cea a lui Urie.
1:7 Solomon dar născu pe Roboam, Roboam dar născu pe Abia, Abia dar născu pe Asa,
1:8 Asa dar născu pe Iosafat, Iosafat dar născu pe Ioram, Ioram dar născu pe Ozia,
1:9 Ozia dar născu pe Ioatam, Ioatam dar născu pe Ahaz, Ahaz dar născu pe Ezechia,
1:10 Ezechia dar născu pe Manase, Manase dar născu pe Amon, Amon dar născu pe Iosia,
1:11 Iosia dar născu pe Iehonia, și pe frații lui, la deportarea în Babilon.
1:12 și după deportarea în Babilon, Iehonia născu pe Salatiel, Salatiel dar născu pe Zorobabel,
1:13 Zorobabel dar născu pe Abiud, Abiud dar născu pe Eliachim, Eliachim dar născu pe Azor,
1:14 Azor dar născu pe Sadoc, Sadoc dar născu pe Achim, Achim dar născu pe Eliud,
1:15 Eliud dar născu pe Eleazar, Eleazar dar născu pe Matan, Matan dar născu pe Iacov,
1:16 Iacov dar născu pe Iosif bărbatul Mariei din care se născu Isus, care e chemat Hristos.
1:17 Deci toate generațiile de la Avraam până la David, *sunt* paisprezece generații; și de la David până la deportarea în Babilon, *sunt* paisprezece generații; și de la deportarea în Babilon, până la Hristosul, *sunt* paisprezece generații.

1:18 Iar a lui Isus Hristos naștere a fost așa. Fiind logodită dar mama Lui Maria cu Iosif, înainte de a locui ei împreună, se află *ea* în pânțec + având *prunc* din Duhul Sfânt.

1:19 Iosif dar, bărbatul ei, drept fiind, și ne voind să o expună public, dorea în ascuns să o lase.

1:20 La acestea însă el meditând, iată, un înger al Domnului în vis i se arată, spunând, Iosif fiul lui David, nu-ți fie frică să iei la tine pe Maria, femeia ta; căci ceea ce în ea Se născu, din Duhul Sfânt este.

1:21 Și ea va da naștere, unui Fiu, și vei chema Numele lui Isus, căci El va salva pe poporul Lui de păcatele lor.

1:22 Acestea dar, în întregime au avut loc ca să se împlinescă ce fusese vorbit de Domnul prin profetul, spunând,

1:23 Iată, fecioara în burtă va avea *prunc*, și va da naștere unui Fiu, și vor chema Numele Lui Emanuel, care este tradus, Cu noi e Dumnezeu.

1:24 Și trezindu-se Iosif din somn, a făcut așa cum îi poruncise îngerul Domnului, și a luat la el pe femeia lui.

1:25 Și nu a cunoscut-o până când a dat naștere Fiului ei Cel întâi-născut. Și a chemat Numele Lui Isus.

CAPITOLUL 2

Vizita magilor

2:1 Iar Isus fiind născut în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod împăratul, iată, magi de la răsărit au venit la Ierusalim,

2:2 spunând, Unde este Cel ce Se născu împărat al iudeilor? Căci am văzut a Lui stea în răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.

2:3 Auzind însă Irod împăratul se tulbură, și tot Ierusalimul cu el.

2:4 Și adunând pe toți marii preoți și cărturarii poporului, îi întrebă pe ei unde Hristosul e născut.

2:5 Ei dar îi ziseră, În Betleemul Iudeii; căci așa e scris prin profetul,

2:6 Și tu Betleeme, pământ al lui Iuda, nicidecum cea mai mică *nu* ești între căpeteniile lui Iuda; fiindcă din tine va ieși o Căpetenie †, care va paște pe poporul Meu Israel.

2:7 Atunci Irod, în secret chemând pe magi, află de la ei timpul apariției stelei.

2:8 Și trimițându-i la Betleem, zise, Mergeți, în mod exact să vă informați despre Copilaș; iar când *Îl* veți găsi dați-mi de știre, astfel încât și eu venind să mă închin Lui.

2:9 Ei dar, ascultând pe împăratul, au mers. Și iată, steaua pe care *o* văzuseră în răsărit, mergea înaintea lor, până când a venit și a stat deasupra *locului* unde era Copilașul.

2:10 Văzând dar *ei* steaua, se bucurară cu bucurie foarte mare.

2:11 Și venind în casă, au văzut Copilașul *împreună* cu Maria mama lui. Și căzând *la pământ*, I s-au închinat. Și

1:18 † lit: burtă

2:6 † BB și DCL: Povățuitor

deschizându-și tezaurele lor, Îi aduseră daruri: aur și tămâie pură și smirnă.

2:12 Și fiind divin înștiințat în vis, să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale se retraseră în ținutul lor.

2:13 Retrăgându-se dar ei, iată, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, spunând, Sculându-te, ia Copilașul și pe mama Lui, și fugi în Egipt; și fii acolo până când îți voi zice; căci urmează ca Irod să caute Copilașul *ca* să-l piardă.

2:14 Și el, sculându-se, luă Copilașul și pe mama Lui noaptea, și se retrase în Egipt.

2:15 Și a fost acolo până la sfârșitul *vieții* lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vorbit de Domnul prin profetul, spunând, Din Egipt am chemat pe Fiul Meu.

Omorârea băieților

2:16 Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit † de magi, s-a mâniat foarte *tare*. Și trimițând, luă viața tuturor băieților, cei din Betleem, și din toate hotarele lui, de la doi ani și mai mici, după timpul pe care *îl* aflate în mod exact de la magi.

2:17 Atunci se împlini ce fusese vorbit prin Ieremia profetul, spunând,

2:18 Glas în Rama se auzi, plângere și tânguire, și vaiet mult, Rahela plângând pe copiii ei, și nu vrea să fie mângâiată, fiindcă nu *mai* sunt.

2:19 Sfârșindu-și viața însă Irod, iată, un înger al Domnului, în vis, se arată lui Iosif în Egipt,

2:20 spunând, Scoală-te, ia Copilașul și pe mama Lui, și mergi în pământul lui Israel, fiindcă au decedat cei care căutau viața Copilașului.

2:21 Și sculându-se, a luat Copilașul și pe mama Lui, și a venit în pământul lui Israel.

2:22 Auzind însă că Arhelau împărătește peste Iudeea în locul lui Irod tatăl lui, i-a fost frică acolo să meargă. Și fiind divin înștiințat în vis, se retrase în părțile Galileii.

2:23 Și venind, locui într-o cetate numită Nazaret; astfel încât să se împlinească ce fusese vorbit prin profeți, că Nazarinean va fi chemat.

CAPITOLUL 3

Ioan Botezătorul pregătește calea

3:1 Iar în zilele acelea a venit Ioan Botezătorul, predicând în pustia Iudeii,

3:2 și spunând, Pocăiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor.

3:3 Pentru că acesta este cel despre care s-a vorbit prin Isaia profetul, spunând, Glas strigând în pustie, Pregătiți calea Domnului, directe faceți cărările Lui.

3:4 El dar, Ioan, avea îmbrăcăminte din peri de cămilă, și brâu de piele în jurul mijlocului lui. Iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

3:16 † se jucară cu el

3:5 Atunci au venit la el Ierusalimul, și toată Iudeea, și tot ținutul din jurul Iordanului.

3:6 Și erau botezați în Iordan de el, confesându-și păcatele lor.

3:7 Și văzând el pe mulți dintre farisei și saducheii venind la botezul lui, le zise, Pui de vipere, cine v-a arătat lămurit să fugiți de cea care va să fie urgie?

3:8 Faceți deci roade vrednice de pocăință.

3:9 Și să nu vă gândiți să spuneți în voi înșivă, Tată *îl* avem pe Avraam. Căci vă spun că, poate Dumnezeu din pietrele acestea să suscite copii lui Avraam.

3:10 Acum însă și securea la rădăcina copacilor e pusă; deci orice copac ne făcând rod bun, este tăiat și în foc *e* aruncat.

3:11 Eu da, vă botez în apă spre pocăință, Acela însă după mine venind, mai tare decât mine este; Căruia nu sunt vrednic sandalele să *îl* port. El vă va boteza în Duh Sfânt și foc,

3:12 Care *are* vânturătoarea în mâna Lui, și va curăța în întregime aria Lui, și va aduna împreună grâul Lui în grânar; iar pleava o va arde în foc nestins.

Botezul lui Isus

3:13 Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan spre Ioan, să fie botezat de el.

3:14 Și Ioan Îl oprea, spunând, Eu am nevoie de Tine să fiu botezat, și Tu vii la mine?

3:15 Răspunzând însă Isus zise către el, Lasă acum, fiindcă așa se cuvine să fie pentru noi, ca să împlinim toată dreptatea. Atunci L-a lăsat.

3:16 Și fiind botezat Isus, Se ridică drept din apă. Și iată, I se deschiseră cerurile, și văzu Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel, și venind peste El.

3:17 Și iată, un glas din ceruri, spunând, Acesta este Fiul Meu Cel Preaiubit, în Care Îmi găsesc plăcerea.

CAPITOLUL 4

Diavolul Îl ispitește pe Isus

4:1 Atunci Isus a fost scos în pustie de Duhul, ca să fie ispitit de diavolul.

4:2 Și a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; după aceea a flămânzit.

4:3 Și apropiindu-se de El, ispititorul zise, Dacă Fiu ești al lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea pâini să devină.

4:4 Și El răspunzând zise, Este scris, Nu cu pâine în mod exclusiv va trăi omul, ci cu orice rostire ieșind prin gura lui Dumnezeu.

4:5 Atunci Îl ia diavolul în sfânta cetate, și-L pune pe streășina templului.

4:6 Și Îi spune, Dacă Fiu ești al lui Dumnezeu, aruncă-Te Tu Însuți jos, căci este scris că, Îngerilor Lui *le* va porunci cu privire la Tine, și pe mâini Te vor ridica ca nu cumva să-*Ți* împiedici de vreo piatră piciorul Tău.

4:7 Îi răspunse Isus, Iarăși este scris, Nu ispiți pe Domnul Dumnezeuul tău.

4:8 Iarăși Îl ia diavolul pe un munte foarte înalt, și Îi arată toate împărățiile lumii, și gloria lor.

4:9 Și Îi spune, Toate acestea Ție Ți le voi da, dacă vei cădea *la pământ* să Te închini mie.

4:10 Atunci îi spune Isus, Du-te înapoia Mea Satan, căci este scris, Domnului Dumnezeului tău să te închini, și Lui singur să-I slujești.

4:11 Atunci L-a lăsat diavolul; și iată, îngeri se apropiară și Îi slujeau.

Începutul lucrării lui Isus

4:12 Auzind dar Isus că Ioan fusese predat, S-a retras în Galileea.

4:13 Și lăsând Nazaretul, a venit să locuiască în Capernaum lângă mare, în hotarele lui Zebulon și Neftali;

4:14 ca să se împlinească ce fusese vorbit prin Isaia profetul, spunând,

4:15 Pământ al lui Zebulon și pământ al lui Neftali, calea mării, dincolo de Iordan; Galileea națiunilor;

4:16 poporul care ședea în întuneric, a văzut o lumină mare, și celor șezând în ținutul și umbra morții, o lumină le-a răsărit.

4:17 De atunci a început Isus să predice și să spună, Pocățiți-vă, fiindcă s-a apropiat Împărăția cerurilor.

Isus îi cheamă pe ucenici

4:18 Umblând dar Isus pe lângă marea Galileii, văzu doi frați, Simon, cel zis Petru, și Andrei fratele lui, aruncând un năvod în mare, căci erau pescari.

4:19 Și le spune, Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.

4:20 Ei dar, îndată lăsând plasele, Îl urmară.

4:21 Și mergând mai departe de acolo, văzu alți doi frați, pe Iacov cel al lui Zebedei, și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zebedei tatăl lor, *care* reparau, pregătindu-și plasele lor; și îi chemă.

4:22 Ei dar, îndată lăsând corabia și pe tatăl lor, Îl urmară.

4:23 Și străbătea toată Galileea Isus, învățând în sinagogile lor și predicând Evanghelia împărăției, și vindecând orice boală și orice slăbiciune în popor.

4:24 Și s-a dus vestea despre El în toată Siria. Și aduceau la El pe toți cei cărora rău *le* era, *având* † felurite boli, și *de* chinuri cuprinși, și pe demonizați † și pe lunatici †, și pe paralitici; și îi vindeca.

4:25 Și Îl urmau mulțimi mari din Galileea, și Decapolis, și Ierusalim, și Iudeea, și de pe cealaltă parte a Iordanului.

4:24 † de

4:24 † posedați de demoni

4:24 † epileptici

CAPITOLUL 5

Isus învață pe munte

5:1 Văzând *El* dar mulțimile, Se sui în munte. Și după ce șezu El jos, au venit la El ucenicii Lui.

5:2 Și deschizându-Și gura îi învăța, spunând,

5:3 Ferice de cei sărmani în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor.

5:4 Ferice de cei îndoliați, căci ei vor fi mângâiați.

5:5 Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul.

5:6 Ferice de cei înfometați și însetați după dreptate, căci ei vor fi săturați.

5:7 Ferice de cei miloși, căci lor li se va arăta milă.

5:8 Ferice de cei curați cu inima, căci ei pe Dumnezeu Îl vor vedea,

5:9 Ferice de făcătorii de pace, căci ei fii ai lui Dumnezeu vor fi chemați.

5:10 Ferice de cei persecutați datorită dreptății, căci a lor este Împărăția cerurilor.

5:11 Fericiți sunteți *voi* când vă vor defăima, și persecuta, și vor zice orice vorbă grea împotriva voastră mințind, datorită Mie.

5:12 Bucurați-vă și veseliți-vă, căci răsplata voastră *e* mare în ceruri, căci așa au persecutat pe profeții cei dinainte de voi.

Sarea pământului, lumina lumii

5:13 Voi sunteți sarea pământului. Dacă însă sarea devine insipidă †, cu ce va fi sărată? Pentru nimic nu mai e bună †, decât să fie aruncată afară, și să fie călcată în picioare de oameni.

5:14 Voi sunteți lumina lumii. Nu poate o cetate, să se ascundă, pe vârful de munte fiind așezată.

5:15 Nici nu se aprinde o lampă, pentru a o pune sub obroc, ci în sfeșnic, și iriază tuturor celor din casă.

5:16 Așa să iradieze lumina voastră înaintea oamenilor, astfel încât *ei* să vadă ale voastre bune lucrări, și să glorifice pe Tatăl vostru, Cel din ceruri.

Despre lege

5:17 Să nu vă gândiți că am venit să dărâm legea sau profeții. Nu am venit să dărâm, ci să împlinesc.

5:18 Căci adevărat vă spun, până ce vor trece cerul și pământul, o iotă numai sau un singur semn diacritic nicidecum nu vor trece din lege, până când toate vor avea loc.

5:19 Oricine deci va degrada una din poruncile acestea cele mai mici, și va învăța † așa pe oameni, cel mai mic va fi chemat în Împărăția cerurilor. Iar oricine va face și va învăța, acela mare va fi chemat în Împărăția cerurilor.

5:13 † proastă, 8 oc, Isa 19:11, 44:25, Ier 10:14, 51:1, Mat 5:13, Luc 14:34, Rom 1:22, 1Co 1:20

5:13 † lit. are tărie

5:19 † a da învățătură

5:20 Fiindcă vă spun că, dacă nu va întrece dreptatea voastră cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în Împărăția cerurilor.

5:21 Ați auzit că a fost vorbit celor din vechime †, Să nu uciți; și oricine ucide pasibil va fi de judecată.

5:22 Eu însă vă spun, că oricine se supără pe fratele lui degeaba, pasibil va fi de judecată. Și oricine va zice fratelui lui, Nimicule!, pasibil va fi de sinedriu †. Și oricine va zice, Prostule!, pasibil va fi pentru Gheena de foc.

5:23 Dacă deci aduci darul tău pe altar, și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta,

5:24 lasă acolo darul tău, înaintea altarului, și du-te înainte, să te împaci cu fratele tău, și apoi, venind, adu darul tău.

5:25 Fii binevoitor față de pârâșul tău degrabă, atâta vreme cât ești pe cale cu el, ca nu cumva să te predea pârâșul judecătorului, și judecătorul să te predea ofițerului, și în închisoare să te arunce.

5:26 Adevărat vă spun, Nicidecum nu vei ieși de acolo, până când *nu* vei fi achitat ultimul bănuț.

5:27 Ați auzit că a fost vorbit celor din vechime †, Să nu comiți adulter!

5:28 Eu însă vă spun că, oricine se uită la o femeie pentru a o pofti, deja a comis adulter cu ea în inima lui.

5:29 Dacă dar ochiul tău cel drept e o pricină de poticnire pentru tine, scoate-l, și aruncă-l de la tine; căci e profitabil pentru tine ca să se piardă unul din măduarele tale și să nu *fie* întregul tău trup aruncat în Gheenă.

5:30 Dacă dar dreapta ta mână e o pricină de poticnire pentru tine, taie-o, și arunc-o de la tine; căci e profitabil pentru tine ca să se piardă unul din măduarele tale și să nu *fie* întregul tău trup aruncat în Gheenă.

Despărțirea de soție

5:31 A fost vorbit iarăși că, oricine lasă † pe femeia lui, să-i dea *un certificat de divorț*.

5:32 Eu însă vă spun că oricine lasă pe femeia lui, în afară de subiect † de curvie, o face să comită adulter. Și oricine cu o *femeie* lăsată se căsătorește, comite adulter.

Despre jurământ

5:33 Iarăși, ați auzit că a fost vorbit celor din vechime, Să nu juri strâmb, și să te achiți față de Domnul de jurămintele tale.

5:34 Eu însă vă spun, Să nu jurați deloc; nici pe cer, căci este tronul lui Dumnezeu;

5:35 nici pe pământ, căci este așternut al picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, căci este cetate a marelui împărat;

5:21 † strămoșilor

5:22 † de judecata sinedriului

5:27 † strămoșilor

5:31 † izgonește, divorțează

5:32 † lit. cuvânt

5:36 nici pe capul tău să *nu* juri, că nu poți un singur păr alb sau negru să-*l* faci.

5:37 Să fie însă cuvântul vostru, da, da, nu, nu; și orice prisos-este acestea, de la cel cumplit este.

Ochi pentru ochi

5:38 Ați auzit că a fost vorbit, Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.

5:39 Eu însă vă spun, Nu vă opuneți răufăcătorului; iar celui ce te lovește peste obrazul tău drept, întoarce-i-*l* și pe celălalt.

5:40 Și celui ce vrea cu tine să se judece, și veșmântul tău să *ți-l* ia, dă-i și haina.

5:41 Și celui ce te rechiziționează o milă, du-te cu el două.

5:42 Celui care cere de la tine, dă-i, și celui ce vrea de la tine să împrumute, nu-*i* întoarce spatele.

5:43 Ați auzit că a fost vorbit, Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.

5:44 Eu însă vă spun, Iubiți pe vrăjmașii voștri; binecuvântați pe cei ce vă blestemă; bine faceți celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă persecută;

5:45 astfel încât să deveniți fii ai Tatălui vostru Cel din ceruri. Căci *El*, soarele Lui *îl* face să răsară peste cei răufăcători și *peste* cei buni, și trimite ploaie peste cei dreپți și *peste* cei nedreپți.

5:46 Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu și perceptorii de impozite același lucru fac?

5:47 Și dacă salutați † pe frații voștri numai, ce *lucru* superior faceți? Nu și perceptorii de impozite același lucru fac?

5:48 Fiți dar voi desăvârșiți, așa cum Tatăl vostru Cel din ceruri desăvârșit este.

CAPITOLUL 6

Milostenia făcută în secret

6:1 Luați seama la milostenia voastră, să nu o faceți în fața oamenilor, ca aceasta să fie văzut de ei, altfel răsplată nu aveți de la Tatăl vostru Cel din ceruri.

6:2 Când deci faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, așa cum ipocriții † fac în sinagogi și pe străzi, astfel încât să fie glorificați de oameni. Adevărat vă spun, *aceștia* au îndestul răsplata lor.

6:3 Tu dar când faci milostenie, să nu cunoască stânga ta ce face dreapta ta.

6:4 Astfel încât să fie a ta milostenie în secret; și Tatăl tău Cel ce vede în secret, El îți va răsplăti în mod vizibil †.

6:5 Și când te rogi, să nu fii ca ipocriții, căci lor le place, în sinagogi și la colțurile străzilor, stând în picioare, să se roage, Astfel încât să fie văzuți de oameni. Adevărat vă spun că *aceștia* au îndeajuns răsplata lor.

5:47 † îmbrățișați

6:2 † fățarnicii

6:4 † deschis, pe față

6:6 Tu însă, când te rogi, intră în cămăruța ta, și închizând ușa ta, roagă-te Tatălui tău, Cel în ascuns, și Tatăl tău, Cel văzând în ascuns, îți va răsplăti în mod vizibil.

6:7 Rugându-vă dar, nu spuneți repetări multe ca națiunile, fiindcă *li* se pare † că prin poliloghia lor vor fi ascultați.

6:8 Nu *fiți* dar ca ei; căci știe Tatăl vostru ce nevoie aveți înainte ca voi să-I cereți.

6:9 Astfel deci să vă rugați voi, Tatăl nostru, Cel din ceruri, sfințească-Se Numele Tău,

6:10 să vină Împărăția Ta; facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ;

6:11 pâinea noastră cea de toate zilele, dă+*-ne-o* nouă astăzi,

6:12 și ne iartă nouă datoriile noastre, după cum și noi iertăm datornicilor noștri;

6:13 și nu *ne* duce pe noi în ispită, ci scapă-ne † de cel cumplit; căci a Ta este Împărăția, și puterea, și gloria, în veci, amin.

6:14 Căci dacă, veți ierta oamenilor greșelile lor, *vă* va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc.

6:15 Dacă însă, nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru Cel ceresc *nu* va ierta greșelile voastre.

6:16 Iar când postiți, nu vă faceți ca ipocriții, posomorâți; fiindcă ei își descompun † fețele lor, astfel încât să apară oamenilor că postesc. Adevărat vă spun că *își* au îndestul răsplata lor.

6:17 Tu dar, postind, pomădează-ți capul, și fața ta spalăți-o,

6:18 astfel încât să nu te arăți oamenilor postind, ci Tatălui tău, Cel în ascuns. Și Tatăl tău, Cel văzând în ascuns, îți va răsplăti în mod vizibil.

Tezaur în cer

6:19 Nu vă teaurizați tezaure pe pământ, unde molia și rugina fac să dispară, și unde hoții sapă și fură.

6:20 Ci teaurizați-vă tezaure în cer, unde nici molia nici rugina *nu* fac să dispară, și unde hoții nu sparg nici nu fură.

6:21 Căci unde este tezaurul tău, acolo va fi și inima ta.

6:22 Lampa trupului este ochiul. Dacă deci ochiul tău integru va fi, tot trupul tău luminos va fi.

6:23 Dacă însă ochiul tău ticălos va fi, tot trupul tău întunecat va fi. Dacă deci lumina, cea din tine, întuneric este, întunericul cât de mare *e*?

6:24 Nimeni nu poate pe doi domni ca rob să-*i* slujească; căci sau pe unul îl va urî, și pe celălalt îl va iubi; sau de unul se va alipi, și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți lui Dumnezeu să-*I* slujiți ca robi și lui mamona.

Nu vă îngrijorați

6:25 De aceea vă spun, Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți mânca, și ce veți bea; nici pentru trupul vostru, ce veți

îmbrăca; nu este viața mai mult decât hrana, și trupul decât îmbrăcăminte?

6:26 Priviți la păsările cerului, că *ele* nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în grânare; și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Nu *sunteți* voi mult mai mai de preț decât ele?

6:27 Cine dar dintre voi îngrijorându-se poate să adauge la statura lui un singur cot?

6:28 Și despre îmbrăcăminte, de ce vă îngrijorați? Examinați atent crinii câmpului, cum cresc, *ei* nu se ostenesc nici nu torc.

6:29 Dar vă spun că nici Solomon, în toată gloria lui *nu* a fost îmbrăcat ca unul din aceștia.

6:30 Dacă dar, iarba pământului astăzi este, și mâine în cuptor *e* aruncată, și Dumnezeu așa *o* îmbracă, nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

6:31 Deci nu vă îngrijorați, spunând, Ce vom mânca, sau, Ce vom bea, sau, Ce vom îmbrăca?

6:32 Căci toate acestea națiunile le caută stăruitor; căci știe Tatăl vostru Cel ceresc că vă trebuiesc acestea toate.

6:33 Căutați dar mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și acestea toate vi se vor da pe deasupra.

6:34 Deci nu vă îngrijorați pentru *ziua* de mâine, căci *ziua* de mâine se va îngrijora de cele ale ei însăși. Ajunge zilei necazul ei.

CAPITOLUL 7

7:1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

7:2 Căci cu ce judecată veți judeca, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura apoi.

7:3 De ce dar, vezi paiul, cel din ochiul fratelui tău, cea însă din al tău ochi bârnă nu *o* examinezi?

7:4 Sau cum vei spune fratelui tău, Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău, și iată, bârna *e* în ochiul tău?

7:5 Ipocritule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și apoi vei vedea lămurit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

7:6 Nu dați ce *e* sfânt câinilor; nici nu aruncați mărgăritarele † voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să vă calce aceștia în picioarele lor, și întorcându-se vă să sfășie.

Cereți, căutați, ciocăniți

7:7 Cereți, și vi se va da. Căutați, și veți găsi. Ciocăniți, și vi se va deschide.

7:8 Căci oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește; și aceluia care ciocănește, *i* se va deschide.

7:9 Sau cine este dintre voi omul căruia dacă *îi* cere fiul lui pâine, oare o piatră *îi* va da?

7:10 Și dacă un pește cere, oare un șarpe *îi* va da?

7:11 Dacă deci, voi, răufăcători fiind, știți daruri bune să dați copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da *daruri* bune celor ce *Îi* cer.

7:6 † μαργαρίτης → mărgăritar; perlă

6:7 † gândesc

6:13 † izbăvește-ne

6:16 † fac să dispară

7:12 Toate deci oricâte vreți ca să vi *le* facă oamenii, așa și voi să le faceți; căci aceasta este legea și profeții.

7:13 Intrați prin cea strâmtă poartă, căci lată *e* poarta, și largă *e* calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră prin ea.

7:14 Căci strâmtă *e* poarta, și îngustă *e* calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o găsesc.

7:15 Păziți-vă dar de falșii-profeți care vin la voi în îmbrăcămînți de oi, în lăuntru însă, sunt lupi răpitori.

7:16 Din roadele lor îi veți recunoaște. Oare se strâng din spini struguri, sau din măracini smochine?

7:17 Astfel, orice copac bun, roade bune face, cel însă stricat copac, roade cumplite face.

7:18 Nu poate copacul bun, roade cumplite să facă, nici copacul stricat roade bune să facă.

7:19 Orice copac ne făcând rod bun este tăiat, și în foc aruncat.

7:20 Deci, în mod sigur, din roadele lor îi veți recunoaște.

7:21 Nu oricine Îmi spune, Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, Cel din ceruri.

7:22 Mulți Îmi vor spune în acea zi, Doamne, Doamne, nu în Numele Tău am profețit noi, și în Numele Tău demoni am scos, și în Numele Tău puteri multe am făcut?

7:23 Și atunci le voi confirma că, Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la Mine, *voi* cei ce lucrați fărădelegea.

Casa zidită pe stâncă

7:24 Oricine deci care aude ale Mele aceste cuvinte, și le face, îl voi asemăna cu un bărbat iscusit, care și-a zidit casa lui pe stâncă.

7:25 Și a căzut ploaia, și au venit șuvoaiele, și au suflat vânturile, și s-au aruncat peste casa aceea, și nu a căzut; căci avea temelia pe stâncă.

7:26 Și oricine auzind ale Mele aceste cuvinte, și nu le face, va fi asemenea unui bărbat prost care și-a zidit casa lui pe nisip.

7:27 Și a căzut ploaia, și au venit șuvoaiele, și au suflat vânturile, și s-au aruncat peste casa aceea, și a căzut, și a fost prăbușirea ei mare.

7:28 Și a avut loc când a sfârșit Isus cuvintele acestea, erau uluite mulțimile de învățătura Lui.

7:29 † Căci El îi învăța ca autoritate având, și nu precum cărturarii.

CAPITOLUL 8

8:1 Și coborând El din munte, L-a urmat o mulțime mare.

8:2 Și iată un leproș, venind, I s-a închinat, spunând, Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.

8:3 Și întinzând mâna, îl atinse Isus, spunând, Vreau, fii curățit. Și îndată a fost curățit de a lui lepră.

8:4 Și îi spuse Isus, Vezi, nimănui să nu zici, ci du-te în mod personal să te arăți preotului, și adu darul pe care l-a rânduit Moise ca mărturie pentru ei.

7:29 † lit: Căci El era învățându-i

Centurionul credincios

8:5 Intrând dar Isus în Capernaum, vine la el un centurion rugându-L,

8:6 și spunând, Doamne, slujitorul † meu zace în casă paralizat cumplit chinându-se.

8:7 Și îi spune Isus, Eu venind îl voi vindeca.

8:8 Și răspunzând centurionul răspunse, Doamne, nu sunt vrednic ca mie sub acoperiș să-*mi* intrii; ci numai zi un cuvânt, și se va vindeca slujitorul meu.

8:9 Căci și eu om sunt sub autoritate, având sub mine însumi ostași. Și spun acestuia, Mergi, și merge. Și altuia, Vino, și vine. Și robului meu, Fă aceasta, și face.

8:10 Auzind dar Isus se miră, și zise celor urmându-L, Ad-evărat vă spun, nici în Israel o atât de mare credință *nu* am găsit.

8:11 Dar vă spun că mulți de la răsărit și apus vor veni, și se vor apleca așezându-se la masă cu Avraam și Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor.

8:12 Dar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

8:13 Și zise Isus centurionului, Du-te și după cum ai crezut să ți se facă. Și se vindecă slujitorul lui în ora aceea.

8:14 Și venind Isus în casa lui Petru, văzu pe soacra lui, zăcând și având febră.

8:15 Și atinse mâna ei, și a lăsat-o febra; și s-a sculat, și le slujea.

8:16 Seară dar făcându-se, au adus la El demonizați mulți; și scotea duhurile prin cuvânt, și pe toți cei care rău se simțeau i-a vindecat.

8:17 Astfel încât să se îplinească ce a fost vorbit prin Isaia profetul spunând, El slăbiciunile noastre *le-a* luat, și bolile *le-a* purtat.

8:18 Văzând dar Isus mari mulțimi în jurul Lui, a poruncit să meargă înspre cealaltă parte.

8:19 Și apropiindu-se un cărturar Îi zise, Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge.

8:20 Și îi spune Isus, Vulpile, vizuini au, și păsările cerului, cuiburi; dar Fiul Omului nu are unde capul să-*și* plece.

8:21 Altul dar, din ucenicii Lui, Îi zise, Doamne, lasă-mă mai întâi să merg și să îngrop pe tatăl meu.

8:22 Dar Isus i-a zis, Urmează-Mă, și lasă morții să îngroape proprii lor morți.

8:23 Și pășind El în corabie, Îl urmară ucenicii Lui.

8:24 Și iată, furtună mare a avut loc pe mare, încât corabia se acoperea sub valuri; El însă dormea.

8:25 Și apropiindu-se ucenicii Lui L-au sculat, spunând, Doamne, scapă-ne, pierim.

8:6 † sau: băiețelul

8:26 Și le spune, De ce temători sunteți, puțin credincioșilor? Atunci, sculându-Se, a certat vânturile și marea; și s-a făcut un calm mare.

8:27 Și oamenii se mirau, spunând, Ce fel *de om* este Acesta, că și vânturile și marea Îl ascultă?

8:28 Și venind El în cealaltă parte, în ținutul gherghesenilor, L-au întâmpinat doi demonizați, din morminte ieșind, violenți dincolo de orice măsură, încât nu era în stare nimeni să treacă pe calea aceea.

8:29 Și iată, au strigat, spunând, Ce *e între* noi și Tine, Isuse, Fiu al lui Dumnezeu? Ai venit aici înainte de vreme să ne torturezi?

8:30 Și era departe de ei, o cireadă de porci mulți, pascănd.

8:31 Și demonii Îl rugau, spunând, Dacă ne scoți afară, lasă-ne să mergem în cireada de porci.

8:32 Și le-a zis, Duceți-vă. Și ieșind au mers în cireada de porci. Și iată, s-a repezi toată cireada de porci jos, de pe faleza abruptă în mare, și au murit în ape.

8:33 Și păstorii au fugit, și ducându-se în cetate, au făcut cunoscut totul, și cele cu demonizații.

8:34 Și iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus. Și văzându-L, L-au rugat ca să iasă din hotarele lor.

CAPITOLUL 9

Isus vindecă un paralytic

9:1 Și pășind în corabie, traversă, și veni în propriul Lui oraș.
9:2 Și iată, I-au adus un paralytic pe o targă zăcând. Și văzând Isus credința lor, zise paralyticului, Îndrăznește copile, iertate îți sunt păcatele tale.

9:3 Și iată, unii din cărturari ziceau în sinea lor, Acesta blasfemiează.

9:4 Și știind Isus gândurile lor, zise, De ce voi cugetați ticăloșenii în inimile voastre?

9:5 Căci ce este mai ușor, să zici, Iertate îți sunt păcatele? sau să zici, Scoală-te și umblă?

9:6 Dar ca să știți că autoritate are Fiul Omului pe pământ să ierte păcatele, atunci spuse paralyticului, Scoală-te, ridică-ți targa, și du-te în casa ta.

9:7 Și sculându-se, a plecat în casa lui.

9:8 Văzând dar mulțimile au fost uluite †, și au glorificat pe Dumnezeu, Cel care dă autoritate de acest fel oamenilor.

Chemarea lui Matei

9:9 Și trecând Isus de acolo, a văzut un om așezat la biroul de impozite, numit Matei. Și îi spune, Urmează-Mă. Și ridicându-se, L-a urmat.

9:10 Și a avut loc pe când El ședea aplecat la masă în casă. Și iată, mulți percepatori de impozite și păcătoși, venind, au șezut aplecându-se la masă cu Isus și cu ucenicii Lui.

9:11 Și văzând fariseii, au zis ucenicilor Lui, De ce cu percepatorii de impozite și păcătoși mănâncă Învățătorul vostru?

9:12 Și Isus auzind, le zise, Nu au nevoie cei în putere † de doctor, ci cei rău simțindu-se.

9:13 Mergeți și învățați ce înseamnă †, Milă voiesc, și nu jertfă; căci nu am venit să chem dreptii, ci păcătoși la pocăință.

9:14 Atunci au venit la El ucenicii lui Ioan, spunând, De ce noi și fariseii postim de multe *ori*, iar ucenicii Tăi nu postesc?

9:15 Și le zise Isus, Nu pot fiii camerei de nuntă să se îndolizeze, pe când cu ei este mirele. Vor veni însă zile când va fi luat de la ei mirele, și atunci vor posti.

9:16 Nimeni dar *nu* pune un petec de stofă nefolosită la o haină veche, căci ridică plinătatea lui din haină, și mai rea ruptura devine.

9:17 Nici *nu* varsă vin nou în burdufuri vechi, altfel pleznesc burdufurile, și vinul se varsă, și burdufurile se pierd; ci toarnă vinul nou în burdufuri noi, și amândouă se păstrează împreună.

Vindecarea femeii având hemoragie

9:18 Acestea spunând El lor, iată, un conducător *al sinagogii* venind, I se închină, spunând că, Fiica mea acum și-a sfârșit viața; dar venind, pune mâna Ta peste ea, și va trăi.

9:19 Și sculându-Se Isus, Îl urmă, și ucenicii Lui.

9:20 Și iată, o femeie având o hemoragie de doisprezece ani, apropiindu-se pe dinapoi, atinse ciucurile hainei Lui.

9:21 Căci spunea în sinea ei, Dacă numai voi atinge haina Lui, voi fi salvată.

9:22 Și Isus întorcându-Se, și privind-o, zise, Îndrăznește fiică, credința ta te-a salvat. Și a fost salvată femeia din ora aceea.

Isus înviază pe fiica unui conducător

9:23 Și venind Isus în casa conducătorului, și văzând pe fluerari † și mulțimea făcând gălăgie,

9:24 le spuse, Retrageți-vă, căci nu a murit domnișoara, ci doarme. Și *ei* Îl ridiculizau.

9:25 Când însă a fost scoasă afară mulțimea, intrând, a luat mâna ei, și s-a sculat domnișoara.

9:26 Și a ieșit faima aceasta în tot ținutul acela.

9:27 Și trecând de acolo Isus, Îl urmau doi orbi, strigând și spunând, Ai milă de noi, Fiul lui David.

9:28 Venind dar în casă, se apropiară de El orbii. Și le spune Isus, Credeți că pot să fac aceasta? Spun ei, Da, Doamne!

9:29 Atunci atinse ochii lor, spunând, După credința voastră să vi se facă!

9:12 † tari

9:13 † este

9:23 † DEX

9:8 † sau: s-au înspăimântat

9:30 Și li s-au deschis ochii; și le-a poruncit aspru Isus, spunând, Vedeți, nimeni să *nu* cunoască *aceasta*.

9:31 Ei însă, ieșind, au răspândit vestea despre El în tot ținutul acela.

9:32 Ei însă, plecând, iată, au adus la El un om mut demonizat.

9:33 Și fiind scos demonul, a vorbit mutul. Și au fost uluite mulțimile, spunând, Niciodată nu s-a arătat așa ceva în Israel.

9:34 Dar fariseii spuneau, Prin conducătorul demonilor scoate demonii.

9:35 Și străbătea Isus cetățile toate și satele, învățând în sinagogile lor, și predicând Evanghelia Împărăției, și vindecând orice boală, și orice slăbiciune.

9:36 Și văzând El mulțimile I s-au umplut măruntaiele de milă pentru ele, căci erau extenuate și risipite ca niște oi ne având păstor.

9:37 Atunci spune ucenicilor Lui, Cu siguranță, secerișul *e* mare, dar lucrători *sunt* puțini;

9:38 implorați deci pe Domnul secerișului, astfel încât să scoată lucrători în secerișul Lui.

CAPITOLUL 10

10:1 Și chemând la El pe cei doisprezece ucenici ai Lui, le-a dat autoritate asupra duhurilor necurate, ca să le scoată afară, și să vindece orice boală și orice slăbiciune.

10:2 Și ale celor doisprezece apostoli, numele *lor* sunt acestea; întâiul Simon cel zis Petru, și Andrei fratele lui; Iacov al lui Zebedei, și Ioan fratele lui;

10:3 Filip și Bartolomeu; Toma, și Matei perceptorul de impozite; Iacov al lui Alfeu, și Lebeu cel zis Tadeu;

10:4 Simon Cananitul, și Iuda Iscarioteanul, care L-a și predat.

10:5 Pe aceștia doisprezece *i-a* trimis Isus, îndemnându-i, spunând, Pe *vreo* cale a națiunilor, să nu mergeți, și în *vreo* cetate a samaritenilor, să nu intrați.

10:6 Mergeți dar mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.

10:7 Mergând dar, predicați, spunând că, S-a apropiat Împărăția cerurilor.

10:8 Slabii, vindecați. Morții, înviați. Leproșii, curățiți. Demonii, scoateți. În dar ați luat, în dar dați.

10:9 Nu primiți *ca răsplată* aur, nici argint, nici bronz † în brăiele voastre,

10:10 nici traistă pentru cale, nici două veșminte, nici sandale, nici toiege; căci vrednic lucrătorul de hrana lui este.

10:11 Și în orice cetate sau sat veți intra, informați-vă cine în locul acela vrednic este, și acolo să rămâneți până când veți pleca.

10:12 Intrând dar în acea casă, salutați-o.

10:9 † bani de bronz

10:13 Și dacă într-adevăr va fi casa vrednică, să vină pacea voastră peste ea. Dacă însă nu va fi vrednică, pacea voastră la voi să se întoarcă.

10:14 Și oricine nu vă va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa, sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

10:15 Adevărat vă spun, Mai ușor va fi pământului Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât cetății acelea.

Oi printre lupi

10:16 Iată, Eu vă trimit ca pe oi în mijlocul lupilor. Faceți-vă deci iscusiți ca șerpilor, și puri ca porumbeii.

10:17 Luați seama dar la oameni, căci vă vor preda către sin-edrii, și în sinagogile lor vă vor biciui.

10:18 Și înaintea guvernatorilor dar, și a împăraților vă vor aduce, datorită Mie, spre mărturie lor și națiunilor.

10:19 Iar când vă vor preda, nu vă îngrijorați, cum sau ce veți spune; căci vă va fi dat în acea oră ce să spuneți;

10:20 căci nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru, Cel vorbind în voi.

10:21 Și va preda frate pe frate la moarte, și tată pe copil. Și se vor ridica copiii asupra părinților, și îi vor omorî.

10:22 Și veți fi urâți de toți datorită Numelui Meu. Cel însă răbdând până la sfârșit, acela va fi salvat.

10:23 Iar când vă vor persecuta în cetatea aceasta, fugiți în alta. Adevărat însă vă spun, Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel, până când va veni Fiul Omului.

10:24 Nu este ucenicul mai presus de învățătorul *lui*, nici robul mai presus de domnul lui.

10:25 Ajunge ucenicului ca să devină ca învățătorul lui, și robului ca domnul lui. Dacă pe Stăpânul casei, Beelzebul L-au chemat, cu cât mai mult pe cei din casa Lui?

10:26 Deci să nu vă fie frică de ei; căci nimic nu este acoperit, care nu va fi descoperit; și *nimic* ascuns, care nu va fi cunoscut.

10:27 Ce vă spun în întuneric, ziceți în lumină, și ce în ureche auziți, predicați de pe acoperișuri.

Temeți-vă de Dumnezeu

10:28 Și să nu vă fie frică de cei omorând trupul, însă sufletul nu-l pot omorî. Fie-vă frică dar mai curând de Cel care poate și sufletul și trupul să *le* piardă în Gheenă.

10:29 Nu sunt două vrăbii pe un ban vândute pe piață? și una singură dintre ele nu cade pe pământ fără *știrea* Tatăl vostru.

10:30 Vouă însă, și perii capului, toți numărați *vă* sunt.

10:31 Deci să nu vă fie frică, *decât* multe vrăbii *mai* de preț sunteți voi.

10:32 Oricine deci care va aduce confirmare despre Mine înaintea oamenilor, voi aduce confirmare și Eu despre el înaintea Tatălui Meu, Cel din ceruri.

10:33 Dar oricine Mă va renega înaintea oamenilor, îl voi renega și Eu, înaintea Tatălui Meu, Cel din ceruri.

10:34 Nu gândiți că am venit să arunc pace pe pământ; nu am venit să arunc pace, ci sabie.

10:35 Căci am venit să despart pe om împotriva tatălui lui, și pe fiică împotriva mamei ei, și pe noră împotriva soacrei ei;

10:36 și vrăjmași ai omului *vor fi* cei din casa lui.

10:37 Cine îndrăgește pe tată sau pe mamă mai presus de Mine, nu este de Mine vrednic; și cine îndrăgește pe fiu sau pe fiică mai presus de Mine, nu este de Mine vrednic.

10:38 Și cine nu-și ia crucea lui și *nu* vine după Mine, nu este de Mine vrednic.

10:39 Cine găsește viața lui, o va pierde; și cine *își* pierde viața lui datorită Mie, o va găsi.

10:40 Cine vă primește, Mă primește; și cine Mă primește, primește pe Cel care M-a trimis.

10:41 Cine primește un profet în numele unui profet, răsplata unui profet va primi; și cine primește un drept în numele unui drept, răsplata unui drept va primi.

10:42 Și oricine va da să bea, unuia din micuții aceștia, un pahar *cu apă* rece numai, în numele unui ucenic, adevărat vă spun, nicidecum nu-și va pierde răsplata lui.

CAPITOLUL 11

Ioan Botezătorul își trimite ucenicii la Isus

11:1 Și a avut loc când a sfârșit Isus să rânduiască celor doisprezece ucenici ai Lui, a trecut de acolo ca să învețe și să predice în cetățile lor.

11:2 Și Ioan, auzind în închisoare despre lucrările lui Hristos, trimițând doi dintre ucenicii lui,

11:3 Îi zise, Tu ești Cel ce vine, sau pe altul să așteptăm?

11:4 Și răspunzând Isus le zise, Mergând, faceți cunoscut lui Ioan cele ce auziți și vedeți,

11:5 Orbii *își* capătă vederea †, și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, și surzii aud; morții sunt înviați, și sârmanilor li se vestește Evanghelia;

11:6 Și fericit este cineva dacă nu se va poticni în Mine.

Isus vorbește despre Ioan Botezătorul

11:7 Aceștia dar mergând, a început Isus să spună mulțimilor despre Ioan, Ce ați ieșit în pustie să vedeți? O trestie de vânt clătinată?

11:8 Dar ce ați ieșit să priviți? un om în haine moi îmbrăcat? Iată, cei moliciuni purtând în casele palatelor împărătești sunt.

11:9 Dar ce ați ieșit să priviți? un profet? Da, vă spun, și mai mult decât un profet.

11:10 Căci acesta este *cel* despre care a fost scris, Iată, Eu trimit pe trimisul Meu precedând † Feței Tale, care va pregăti în întregime calea Ta înaintea Ta.

11:5 † vād din nou

11:10 † πρό; "înaintea" la sf verset

11:11 Adevărat vă spun, Nu s-a ridicat între cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; dar, cel mai mic în Împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

11:12 Iar din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor este asaltată, și asaltatorii o răpesc.

11:13 Căci toți profeții și legea până la Ioan au profetizat.

11:14 Și dacă vreți să primiți, el este Ilie, care urma să vină.

11:15 Cine are urechi de auzit, să audă.

11:16 Cu ce dar voi asemui generația aceasta? Asemenea este copilașilor din piețe, șezând și adresându-se către camarazii lor,

11:17 și spunând, V-am cântat din fluier, și nu ați dansat; v-am bocit, și nu v-ați tânguit.

11:18 Căci a venit Ioan nici mâncând nici bând, și au spus, Demon are.

11:19 A venit Fiul Omului mâncând și bând, și au spus, Iată un om mănăcios și băutor de vin, al perceptorilor de impozite prieten, și al păcătoșilor. Și a fost îndreptățită înțelepciunea de copiii ei.

Vai de cetățile nepocăite

11:20 Atunci a început să reproșeze cetăților în care avuseseră loc cele mai multe din lucrările de putere ale Lui, căci nu se pocăiseră.

11:21 Vai ție, Horazin, vai ție, Betsaida, căci dacă în Tir și Sidon ar fi avut loc lucrările de putere care au avut loc în tine, de mult, în sac și cenușă, s-ar fi pocăit.

11:22 Însă vă spun, Tirului și Sidonului mai ușor *le* va fi în ziua judecății decât vouă.

11:23 Și tu, Capernaume până la cer ai fost înălțat, până la Hades vei fi coborât; căci dacă în Sodoma ar fi avut loc lucrările de putere care au avut loc în tine, ar fi rămas până astăzi.

11:24 Însă vă spun că pământului † Sodomei mai ușor *îi* va fi în ziua judecății decât vouă.

Fiul Îl revelează pe Tatăl

11:25 În acea vreme, răspunzând Isus zise, Te laud cu recunoștință, Tată, Domn al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit copilașilor.

11:26 Da Tată, căci așa a fost bine-plăcut înaintea Ta.

11:27 Toate Mi-au fost date de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște pe deplin pe Fiul, în afară de Tatăl. Nici pe Tatăl nimeni nu-*L* † cunoaște pe deplin, în afară de Fiul, și oricui va vrea Fiul să *Îl* descopere.

11:28 Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.

11:29 Ridicați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci blând sunt și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

11:24 † ținutului

11:27 † cineva

11:30 Căci jugul Meu e bun și sarcina Mea ușoară este.

CAPITOLUL 12

Isus este Domn al sabatului

12:1 În acea vreme mergea Isus în sabaturi † prin semănături. Și ucenicii Lui flămânziseră, și au început să smulgă spice și să mănânce.

12:2 Și fariseii văzând, I-au zis, Iată, ucenicii Tăi fac ce nu e îngăduit să se facă în sabat.

12:3 Și le-a zis, Nu ați citit ce a făcut David când a flămânzit el și cei *ce erau* cu el?

12:4 Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și pâinile punerii-înainte le-a mâncat, pe care nu îi era îngăduit să le mănânce, nici celor *ce erau* cu el, în afară de preoții singuri.

12:5 Sau nu ați citit în lege că, în sabaturi, preoții în templu, sabatul îl profanează, și nevinovați sunt?

12:6 Vă spun însă că decât templu *Unul* mai mare este aici.

12:7 Dacă însă ați fi cunoscut ce înseamnă †, Milă voiesc și nu jertfă, nu ați fi judecat pe cei nevinovați.

12:8 Căci Domn este al sabatului, Fiul Omului.

12:9 Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

Isus vindecă un om cu mâna uscată

12:10 Și iată, era un om având mâna uscată. Și L-au întrebat, spunând, Oare e îngăduit în sabaturi să se vindece? -- ca să-L acuze.

12:11 Și le-a zis, Cine este dintre voi omul care având o oaie, și dacă ar cădea aceasta în sabaturi într-o groapă, nu o va apuca și o va ridica?

12:12 Cu cât mai mult deci este mai de preț un om decât o oaie? Așa că e îngăduit în sabaturi bine să se facă.

12:13 Atunci spuse omului, Întinde-ți mâna. Și a întins-o, și s-a restabilit sănătoasă ca cealaltă.

12:14 Și fariseii sfat au ținut împotriva Lui, ieșind, astfel încât să-L piardă.

12:15 Dar Isus cunoscând *aceasta*, S-a retras de acolo. Și L-au urmat mulțimi mari, și El i-a vindecat pe toți.

12:16 Și le-a poruncit cu tărie, ca să nu Îl dea pe față,

12:17 astfel încât să se împlinescă ce a fost vorbit prin Isaia profetul, spunând,

12:18 Iată Slujitorul † Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu în Care Își găsește plăcere sufletul Meu; voi pune Duhul Meu peste El, și judecată națiunilor va face cunoscut.

12:19 Nu se va certa nici nu va striga, nici nu va auzi ceva în piețe vocea Lui.

12:20 Trestia frântă n-o va rupe, și fitilul fumegând nu-l va stinge, până când va scoate în victorie judecata †.

12:1 † plural

12:7 † este

12:18 † sau: Copilul

12:20 † echitatea

12:21 Și în Numele Lui, națiunile vor spera.

12:22 Atunci I-au adus un demonizat orb și mut. Și I-a vindecat, încât cel orb și mut, și vorbea și vedea.

12:23 Și erau uimite toate mulțimile și spuneau, Nu cumva Acesta este Hristosul, Fiul lui David?

12:24 Dar fariseii auzind, au zis, Acesta nu scoate afară demonii decât prin Beelzebul, conducătorul demonilor.

12:25 Cunoscând însă Isus gândurile lor, le-a zis, Orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustiită. Și orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu va dăinui.

12:26 Și dacă Satana pe Satan îl scoate afară, împotriva lui însuși se dezbină; cum deci va dăinui împărăția lui?

12:27 Și dacă Eu prin Beelzebul scot afară demonii, fiii voștri prin cine scot? De aceea ei vă vor fi judecatori.

12:28 Dacă însă, Eu prin Duhul lui Dumnezeu scot afară demonii, atunci a venit peste voi Împărăția lui Dumnezeu.

12:29 Sau, cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jefuiască, dacă nu mai întâi a legat pe cel tare, și atunci casa lui o va jefui?

12:30 Cine nu este cu Mine, împotriva Mea este, și cine nu strânge cu Mine risipește.

Blasfemul împotriva Duhului Sfânt

12:31 De aceea vă spun, Orice păcat și blasfemie vor fi iertate oamenilor, dar cea a † Duhului blasfemie, nu va fi iertată oamenilor.

12:32 Și oricine va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, i se va ierta; cine însă va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta, nici în cel de acum veac, nici în cel ce va veni.

12:33 Ori faceți copacul bun, și rodul lui bun, ori faceți copacul stricat, și rodul lui stricat. Căci din rod copacul se cunoaște.

12:34 Pui de vipere, cum puteți *lucruri* bune să vorbiți, răufăcători fiind? Căci din plinătatea inimii gura vorbește.

12:35 Omul bun, din tezaurul bun al inimii scoate afară cele bune; și omul răufăcător, din tezaurul răufăcător scoate afară cele răufăcătoare.

12:36 Însă vă spun că orice vorbire † nefolositoare, pe care o vor vorbi oamenii, vor da înapoi pentru ea explicație în ziua judecății.

12:37 Căci din cuvintele tale vei fi îndreptățit, și din cuvintele tale vei fi condamnat.

Cei răi umblă după semne

12:38 Atunci răspunseră unii dintre cărturari și farisei, spunând, Învățătorule, vrem de la Tine un semn să vedem.

12:39 El dar răspunzând le zise, O generație răufăcătoare și adulteră un semn caută stăruitor: și semn nu-i va fi dat, în afară de semnul lui Iona profetul.

12:31 † împotriva

12:36 † vorbă=ῥῆμα (G4487) și cuvânt=λόγος (G3056) sunt amândouă prezente în acest verset

12:40 Căci așa cum a fost Iona în pântecul cetacelui trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

12:41 Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată cu generația acesta și o vor condamna, căci ei s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată, *Unul* mai mare decât Iona e aici.

12:42 Împărăteasa austrului se va scula la judecată cu generația acesta și o va condamna, căci ea a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și iată, *Unul* mai mare decât Solomon e aici.

12:43 Când însă, cel necurat duh a ieșit dintr-un om, umblă prin fără apă locuri, căutând odihnă, și nu găsește.

12:44 Atunci spune, Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit. Și venind o găsește neocupată †, măturată, și împodobită.

12:45 Atunci merge și ia cu sine șapte alte duhuri mai cumplite decât el însuși. Și intrând locuiește acolo; și devin stările din urmă ale omului acela mai rele decât stările dintâi. Așa va fi și generației acesteia răufăcătoare.

Mama și frații lui Isus

12:46 Și pe când El vorbea mulțimilor, iată, mama și frații lui stăteau afară, căutând să-I vorbească.

12:47 Și a zis cineva către El, Iată, mama Ta și frații Tăi afară stând, caută să-Ți vorbească.

12:48 El dar răspunzând zise celui care Îi zisese, Cine este mama Mea, și cine sunt frații Mei?

12:49 Și întinzându-Și mâna asupra ucenicilor Lui, zise, Iată, mama Mea și frații Mei.

12:50 Căci oricine face voia Tatălui Meu, Cel din ceruri, acela Mie frate, și soră, și mamă, *Îmi* este.

CAPITOLUL 13

Pilda semănătorului

13:1 Și în ziua aceea, ieșind Isus din casă, s-a așezat lângă mare.

13:2 Și se strânsă la El mulțimi mari, încât El într-o corabie pășind, s-a așezat; și toată mulțimea pe mal a stat.

13:3 Și le-a vorbit multe în parabole, spunând, Iată, a ieșit semănătorul să semene.

13:4 Și în semănarea lui, unele *semințe* de fapt au căzut lângă cale, și au venit păsările și le-au devorat.

13:5 Iar altele au căzut pe *locuri* stâncoase, unde nu aveau pământ mult. Și îndată au încolțit, fiindcă nu aveau adâncime în pământ.

13:6 Soarele însă răsărind, a ars; și fiindcă nu aveau rădăcină s-au uscat.

13:7 Altele dar, au căzut peste spini, și au crescut spinii și le-au înăbușit.

12:44 † eliberată de munci

13:8 Altele dar au căzut pe pământul cel bun, și au dat rod; una în mod efectiv o sută, și alta șaizeci, și alta treizeci.

13:9 Cine are urechi de ascultat, să asculte.

Scopul parabolilor

13:10 Și apropiindu-se, ucenicii I-au zis, De ce în parabole le vorbești?

13:11 Și răspunzând le-a zis, Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele Împărăției cerurilor, acestora însă nu *le-a* fost dat.

13:12 Căci oricui are, îi va fi dat, și va prisosi; celui însă ne având, chiar ceea ce are va fi ridicat de la el.

13:13 Pentru acesta în parabole le vorbesc. Ca văzând, să nu vadă, și auzind, să nu audă, nici să nu priceapă.

13:14 Și se împlinește asupra lor profeția lui Isaia, care spune, Auzind veți auzi, și nicidecum nu veți pricepe; și văzând veți vedea, și nicidecum nu veți cunoaște.

13:15 Căci s-a îngroșat inima poporului acestuia, și cu urechile greu aud, și ochii lor s-au închis; ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să audă, și cu inima să priceapă, și să se întoarcă, și Să-i vindec.

13:16 Dar ferice de ai voștri ochi, că văd, și de urechile voastre, că aud.

13:17 Căci adevărat vă spun că mulți profeți și drepti au dorit să vadă cele ce le vedeți, și nu au văzut; și să audă cele ce le auziți, și nu au auzit.

13:18 Voi deci ascultați parabola semănătorului.

13:19 Oricine aude cuvântul Împărăției, și nu pricepe, vine cel cumplit, și răpește † ce a fost semănat în inima lui. Acesta este cel ce pe cale *e* semănat.

13:20 Iar cel pe *locurile* stâncoase semănat, acesta este cel ce cuvântul aude, și imediat cu bucurie îl primește;

13:21 nu are însă rădăcină în sine, ci temporar este. Având loc însă, necaz sau persecuție datorită cuvântului, îndată se poticnește.

13:22 Iar cel în spini semănat, acesta este cel ce cuvântul aude, și îngrijorarea veacului acestuia, și înșelăciunea bogățiilor înăbușă cuvântul, și neroditor devine.

13:23 Iar cel pe pământ bun semănat, acesta este cel ce cuvântul aude, și pricepe; care și rodește, și face, unul într-adevăr o sută, și unul șaizeci, și unul treizeci.

Parabola neghinei

13:24 Altă parabolă a pus înaintea lor, spunând, Se aseamănă Împărăția cerurilor, cu un om semănând sămânță bună în câmpul lui.

13:25 Dar în *timpul* somnului oamenilor, a venit al lui vrăjmaș și a semănat neghine în mijlocul grâului, și a plecat.

13:26 Când însă a răsărit iarba, și rod a făcut, atunci s-au arătat și neghinele.

13:19 † Mat 11:12

13:27 Venind dar, robii la stăpânul casei, i-au zis, Doamne, nu era bună sămânța semănată în câmpul tău? De unde atunci are neghine?

13:28 Și el le-a arătat, Un om dușmănos a făcut aceasta. Iar robii i-au zis, Vrei deci să mergem să le strângem?

13:29 Și el le-a indicat, Nu, ca nu cumva strângând neghinele, să dezhădăcinați împreună cu ele grâul.

13:30 Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș. Și în vremea secerișului voi spune secerătorilor, Strângeți împreună mai întâi neghinele, și legați-le în snopi pentru arderea lor †, dar grâul strângeți-l în grânarul meu.

Parabola grăuntelui de muștar

13:31 Altă parabolă a pus înaintea lor, spunând, Asemănătoare este Împărăția cerurilor grăuntelui de muștar, pe care luându-l un om, l-a semănat în câmpul lui;

13:32 care mai mic de fapt este decât toate semințele; când însă a crescut, mai mare decât verdețurile este, și devine copac, încât vin păsările cerului și se sălășuiesc în ramurile lui.

Parabola drojdiei

13:33 Altă parabolă le-a spus, Asemănătoare este Împărăția cerurilor cu drojdia, pe care luând-o, o femeie o ascunde în de făină măsurii trei, până când se dospește totul.

13:34 Acestea toate le-a vorbit Isus în parabole mulțimilor, și fără parabolă nu le vorbea.

13:35 Astfel încât să se îplinească ce a fost vorbit prin profetul, spunând, Voi deschide în parabole gura Mea; voi pronunța lucruri ascunse de la întemeierea lumii.

13:36 Atunci dând drumul mulțimilor, a venit în casă Isus. Și s-au apropiat de El ucenicii Lui, spunând, Explică-ne parabola neghinelor câmpului.

13:37 Și răspunzând le zise, Cel semănând cea bună sămânță este Fiul Omului;

13:38 iar pământul este lumea; iar cea bună sămânță, aceștia sunt fiii Împărăției; iar neghinele sunt fiii celui cumplit.

13:39 iar vrăjmașul, cel semănându-le, este diavolul; iar secerișul, sfârșitul veacului este; iar secerătorii, îngerii sunt.

13:40 Așa cum deci se strâng neghinele și în foc sunt arse, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

13:41 Va trimite Fiul Omului pe îngerii Lui, și vor strânge împreună din Împărăția Lui pe toți cei ce prilejuiesc † poticnire, și pe cei ce înfăptuiesc nelegiuiri.

13:42 Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo, va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

13:43 Atunci cei drepti vor iradia ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cel având urechi de auzit, să audă.

13:30 † ca să le ardem

13:41 † pricinuiesc

Parabolele comorii, perlei și năvodului

13:44 Iarăși, asemănătoare este Împărăția cerurilor unui tezaur ascuns într-un ogor, pe care găsindu-l un om îl ascunde, și de bucuria lui se duce și toate câte le are le vinde pe piață, și cumpără ogorul acela.

13:45 Iarăși, asemănătoare este Împărăția cerurilor cu un om, un negustor căutând bune mărgăritare;

13:46 care găsinde unul de mare valoare mărgăritar, ducându-se vinde toate câte are, și-l cumpără.

13:47 Iarăși, asemănătoare este Împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare, și din orice specie adună;

13:48 pe care când se umple, îl trag † pe mal, și șezând strâng împreună cele bune în vase, iar cele stricate, afară le aruncă.

13:49 Așa va fi la sfârșitul veacului; vor ieși îngerii, și vor despărți pe cei răufăcători din mijlocul celor drepti.

13:50 Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

13:51 Le-a spus Isus, Pricepeți voi acestea toate? Ei spuseră, Da, Doamne.

13:52 Și le-a zis, Pentru aceasta, orice cărturar făcut ucenic în Împărăția cerurilor, asemenea este omului, stăpân de casă, care scoate din tezaurul lui, lucruri noi și vechi.

13:53 Și a avut loc când a sfârșit Isus parabolele acestea, a plecat de acolo.

13:54 Și venind în patria Lui, îi învăța în sinagoga lor, încât ei erau uluiți, și spuneau, De unde are Acesta înțelepciunea aceasta, și aceste puteri?

13:55 Nu Acesta este Cel al tâmplarului Fiu? Nu e mama Lui numită Maria, și frații Lui Iacov, și Iosif, și Simon, și Iuda?

13:56 Și surorile Lui, nu toate cu noi sunt? De unde are deci Acesta acestea toate?

13:57 Și se poticneau în El. Dar Isus le zise, Nu este un profet fără cinste, decât în patria lui, și în casa lui.

13:58 Și nu a făcut acolo lucrări de puteri multe datorită necredinței lor.

CAPITOLUL 14

Decapitarea lui Ioan Botezătorul

14:1 În acea vreme a auzit Irod tetrarhul ce se auzea despre Isus.

14:2 Și zicea slujitorilor lui, Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat dintre cei morți; și de aceea această lucrare de putere lucrează cu energie în El.

14:3 Căci Irod prinzând pe Ioan, îl legase și-l pusese în închisoare, datorită Irodiadei soției lui Filip fratele lui.

14:4 Căci îi spunea Ioan, Nu-ți e îngăduit să o ai.

14:5 Și voind să îl omoare, îi era frică de mulțime, căci drept profet îl considerau.

13:48 † scot

14:6 Sărbătorile zilei de naștere dar petrecându-se, a lui Irod, a dansat fiica Irodiadei în mijloc, și *i-a* plăcut lui Irod.

14:7 De aceea, cu jurământ îi confirmase să-*i* dea orice ar cere.

14:8 Ea dar, împinsă de mama ei *spuse*, Dă-mi, indică ea, aici pe o tipsie capul lui Ioan Botezătorul.

14:9 Și se întristă împăratul, datorită însă jurămintelor, și a celor stând întinși la masă, porunci să-*i* fie dat.

14:10 Și trimițând, a decapitat pe Ioan în închisoare.

14:11 Și capul lui a fost adus pe o tipsie, și a fost dat domnișoarei. Și *l-a* adus mamei ei.

14:12 Și venind ucenicii lui, au ridicat trupul, și L-au îngropat. Și venind, au dat de știre lui Isus.

Isus hrănește cinci mii de oameni

14:13 Și auzind Isus, S-a retras de acolo, în corabie, într-un loc pustiu, la o parte. Și auzind, mulțimile L-au urmarat la picior [†] din cetăți.

14:14 Și ieșind, Isus a văzut *o* mare mulțime, și I S-au umplut măruntaiele de milă pentru ei, și a vindecat pe bolnavii lor.

14:15 Seară dar făcându-se, s-au apropiat de El ucenicii Lui, spunând, Pustiu este locul, și ora deja trecută; dă drumul mulțimilor, ca ducându-se în sate să-și cumpere bucate.

14:16 Dar Isus le zise, Nicio nevoie *nu* au să se ducă, dați-le voi să mănânce.

14:17 Ei dar I-au spus, Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.

14:18 Și El a zis, Aduceți-Mi-le aici.

14:19 Și poruncind mulțimilor să stea jos pe iarbă, și luând cele cinci pâini, și cei doi pești, ridicându-Și privirea spre cer, binecuvântă. Și frângând, a dat ucenicilor pâinile, și ucenicii mulțimilor.

14:20 Și au mâncat toți și s-au săturat. Și au ridicat prisosul bucăților care rămăseseră, douăsprezece lăzi pline.

14:21 Iar cei ce mâncaseră erau bărbați cam cinci mii, în afară de femei și copilași.

14:22 Și îndată a obligat Isus pe ucenicii Lui să pășească în corabie, și să conducă înaintea Lui în cealaltă parte, până când va da drumul mulțimilor.

14:23 Și dând [†] drumul mulțimilor, a urcat în munte, la o parte, să Se roage. Și noaptea venind, singur era acolo.

14:24 Și corabia deja în mijlocul mării era, torturată de valuri; căci era împotriva vântului.

14:25 Și la a patra strajă din noapte a venit spre ei Isus, umblând pe mare.

14:26 Și văzându-L ucenicii pe mare umblând s-au tulburat, spunând că o nălucă [†] este. Și de frică au țipat.

14:27 Îndată dar le-a vorbit Isus, spunând, Curaj, Eu sunt, nu vă înfricoșați.

Petru umblă pe ape

14:28 Și răspunzându-I, Petru zise, Doamne, dacă Tu ești, poruncește-mi ca la Tine să vin pe ape.

14:29 El dar zise, Vino. Și coborând din corabie, Petru umbla pe ape, să vină la Isus.

14:30 Văzând însă vântul tare, s-a înfricoșat. Și începând să se scufunde, a strigat, spunând, Doamne, salvează-mă.

14:31 Îndată dar Isus întinzând mâna îl apucă, și îi spune, Puțin credinciosule, de ce te-ai îndoit?

14:32 Și pășind ei în corabie, s-a oprit vântul.

14:33 Iar cei din corabie, venind, I s-au închinat, spunând, Cu adevărat al lui Dumnezeu Fiu ești.

14:34 Și trecând dincolo, au venit în pământul Ghenezaretului.

14:35 Și recunoscându-L, bărbații din locul acela trimiseră în tot ținutul dimprejurul *locului* acela, și aduseră la El pe toți cei boli având.

14:36 Și Îl rugau ca numai să atingă ciucurele hainei Lui. Și toți câți au atins au fost scăpați.

CAPITOLUL 15

Cărturarii și fariseii pun întrebări lui Isus

15:1 Atunci au venit la Isus cei din Ierusalim, cărturari și farisei, spunând,

15:2 De ce ucenicii Tăi încalcă tradiția [†] bătrânilor? Căci nu *își* spală mâinile lor când pâine mănâncă.

15:3 El dar răspunzând le-a zis, De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu prin tradiția voastră?

15:4 Căci Dumnezeu *v-a* poruncit, spunând, Cinstește [†] pe tatăl *tău* și pe mama *ta*, și, Cine vorbește rău de tată sau mamă, prin moarte să-și sfârșească viața.

15:5 Voi însă spuneți, Oricine va zice tatălui sau mamei, Dar [†] *e* orice de la mine [†] ar fi folosit.

15:6 Și nicidecum nu cinstește pe tatăl lui sau pe mama lui; și ați desființat porunca lui Dumnezeu prin tradiția voastră.

15:7 Ipocriților, bine a profetizat despre voi Isaia, spunând,

15:8 Se apropie de Mine poporul acesta cu gura lor, și cu buzele Mă cinstesc, dar inima lor *e* la foarte mare distanță de Mine.

15:9 În zadar dar Mi se închină ei, învățând ca învățături precum omenesci.

15:10 Și chemând mulțimea, le zise, Ascultați și pricepeți,

15:11 Nu ce intră în gură întinează pe om, ci ce iese din gură, aceea întinează pe om.

14:13 [†] pe jos

14:23 [†] după ce a dat

14:26 [†] φάντασμα → fantasmă, fantomă; 2 oc.

15:2 [†] predarea

15:4 [†] onorează

15:5 [†] ofrandă lui Dumnezeu, jertfă

15:12 Atunci apropiindu-se, ucenicii Lui I-au zis, Știi că fariseii, care au auzit cuvântul s-au poticnit?

15:13 El dar răspunzând zise, Orice plantă pe care nu-a plantat-o Tatăl Meu Cel ceresc va fi dezlădăcinată.

15:14 Lăsați-i, călăuze oarbe sunt orbilor. Iar orbul, pe orb dacă-l călăuzește, amândoi în groapă vor cădea.

15:15 Răspunzând dar Petru Îi zise, Explică-ne parabola aceasta.

15:16 Iar Isus zise, Până acum și voi nepricepuți sunteți?

15:17 Încă nu înțelegeți că tot ce intră în gură, în pânțele *își* găsește loc, și în hazna e dat afară?

Ce întinează pe om

15:18 Cele, însă, ieșind din gură, din inimă vin, și acestea întinează pe om.

15:19 Căci din inimă vin gânduri răufăcătoare, ucideri, adultere, curvii, furturi, mărturii mincinoase, blasfemii.

15:20 Acestea sunt cele întinând pe om. Dar *cu* nespălate mâini a mânca, nu întinează pe om.

15:21 Și ieșind de acolo, Isus S-a retras în părțile Tirului și Sidonului.

Femeia canaanită

15:22 Și iată, o femeie canaanită, din hotarele acelea ieșind, striga către El, spunând, Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David; fiica mea *e* rău demonizată.

15:23 El însă nu îi răspundea *niciun* cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii Lui Îl rugau, spunând, Eliberează-o †, căci strigă după noi.

15:24 El însă răspunzând zise, Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.

15:25 Ea însă venind I se închină, spunând, Doamne, ajută-mă.

15:26 El însă răspunzând zise, Nu este bine să iei pâinea copiilor, și s-o arunci cățeilor.

15:27 Ea însă zise, Da Doamne, căci și cățeii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa domnilor lor.

15:28 Atunci răspunzând Isus îi zise, O! femeie, mare *îți e* credința; facă-ți-se după cum voiești. Și a fost vindecată fiica ei din ora aceea.

15:29 Și trecând de acolo, Isus a venit lângă marea Galileii; și urcând în munte, ședea acolo.

Isus hrănește patru mii de oameni

15:30 Și s-au apropiat de El mulțimi mari, având cu ei șchiopi, orbi, muți, ciungi, și alți mulți; și i-au aruncat la picioarele lui Isus; și i-a vindecat,

15:31 încât mulțimile se mirau văzând muți vorbind, ciungi sănătoși, șchiopi umblând, și orbi văzând. Și gloriificau pe Dumnezeu lui Israel.

15:23 † Dă-i drumul

15:32 Și Isus chemând pe ucenicii Lui, zise, Mi s-au umplut măruntaiele de milă pentru mulțime, fiindcă deja de trei zile rămân cu Mine, și nu au nimic să mănânce; și să le dau drumul flămânzi nu vreau, ca nu cumva să leșine pe cale.

15:33 Și I-au spus ucenicii Lui, De unde *să avem* noi, în pustie, pâini pentru atât de mulți, încât să săturăm o mulțime atât de mare?

15:34 Și le spuse Isus, Câte pâini aveți? Și ei au zis, Șapte, și câțiva peștișori.

15:35 Și porunci mulțimilor să se aplece pe pământ.

15:36 Și luând cele șapte pâini, și peștii, mulțumind, a frânt și a dat ucenicilor Lui, iar ucenicii, mulțimii.

15:37 Și au mâncat toți și s-au săturat. Și au ridicat prisosul de bucăți ce rămăneau, șapte coșuri pline.

15:38 Iar cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copilași.

15:39 Și dând drumul mulțimilor, a pășit în corabie, și a venit în hotarele Magdalei.

CAPITOLUL 16

Fariseii și saducheii ispitesc pe Isus

16:1 Și apropiindu-se, fariseii și saducheii, ispitind, I-au cerut un semn din cer să le arate.

16:2 El dar, răspunzând le zise, Seara venind, spuneți, Vremea va fi bună; căci roșcat *e* cerul.

16:3 Și dimineața, Azi *va fi* furtună; căci roșcat mohorât *e* cerul. Ipocriților, de fapt fața cerului cunoașteți s-o deosebiți, dar semnele vremurilor nu puteți.

16:4 O generație răufăcătoare și adulteră un semn caută stăruitor; și un semn nu-i va fi dat, în afară de semnul lui Iona profetul. Și lăsându-i, a plecat.

16:5 Și venind ucenicii Lui în cealaltă parte au uitat pâini să ia.

16:6 Și Isus le zise, Vedeți, și păziți-vă de drojdia fariseilor și a saducheilor.

16:7 Ei dar raționau în sinea lor, spunând, Fiindcă pâini nu am luat.

16:8 Cunoscând dar Isus le zise, De ce raționați în voi înșivă, puțin credincioșilor, că pâini nu ați luat?

16:9 Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele cinci pâini ale celor cinci mii, și câte lăzi ați luat?

16:10 Nici cele șapte pâini ale celor patru mii, și câte coșuri ați luat?

16:11 Cum nu înțelegeți că nu despre pâine vă zic să vă păziți de drojdia fariseilor și saducheilor?

16:12 Atunci au priceput că nu *le* zicea să se păzească de drojdia pâinii, ci de învățătura fariseilor și saducheilor.

Isus este Hristosul

16:13 Venind dar Isus în părțile Cezareei lui Filip, a întrebat

pe ucenicii Lui, spunând, Ce despre Mine spun oamenii că este Fiul Omului?

16:14 Și ei au zis, Unii, Ioan Botezătorul, alții însă, Ilie, alții însă, Ieremia, sau unul din profeți.

16:15 Le-a spus, Voi dar, cine Eu spuneți că sunt?

16:16 Răspunzând dar Simon Petru a zis, Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.

16:17 Și răspunzând Isus i-a zis, Fericit ești Simon Bar Iona, căci carnea și sângele nu ți-au descoperit, ci Tatăl Meu, Cel din ceruri.

16:18 Și Eu dar, îți spun că tu ești Petru, și pe această stâncă voi zidi a Mea Adunare, și porțile Hadesului nu o vor învinge.

16:19 Și-ți voi da cheile împărăției cerurilor; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri; și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.

16:20 Atunci a poruncit ucenicilor Lui ca nimănui să nu zică că El este Isus Hristosul.

Isus anunță moartea Sa

16:21 De atunci a început Isus să arate ucenicilor Lui că trebuie ca El să meargă la Ierusalim, și mult să sufere de la bătrâni, și marii preoți, și cărturari, și să fie omorât, și a treia zi să învieze.

16:22 Și luându-L deoparte Petru a început să-L certe, spunând, Îndurare Ție Doamne, nicidecum să nu-Ți fie aceasta.

16:23 Și întorcându-Se zise lui Petru, Du-te înapoia Mea, Satan! pricină de poticnire Îmi ești, căci *tu* nu gândești cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

16:24 Atunci Isus zise ucenicilor Lui, Dacă cineva vrea după Mine să vină, să se lepede de sine însuși, și să-și ridice crucea lui, și să Mă urmeze.

16:25 Căci oricine vrea viața lui s-o salveze, o va pierde. Cine însă va pierde viața lui datorită Mie, o va găsi.

16:26 Căci ce folosește unui om dacă lumea întreagă ar câștiga, dar sufletul lui ar suferi pagubă? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul lui?

16:27 Căci în curând Fiul Omului va veni în gloria Tatălui Lui cu îngerii Lui; și atunci va răplăti fiecăruia după faptele lui.

16:28 Adevărat vă spun, sunt unii din cei aici stând, care nicidecum nu vor gusta moartea, până când vor vedea pe Fiul Omului venind în Împărăția Lui.

CAPITOLUL 17

Transfigurarea lui Isus

17:1 Și după zile șase luă cu El Isus pe Petru, și Iacov, și Ioan fratele lui, și îi duse într-un munte înalt, la o parte †.

17:2 Și S-a transformat înaintea lor, și a iradiat fața Lui ca soarele, și hainele Lui au devenit albe ca lumina.

17:3 Și iată, li s-au arătat Moise și Ilie, cu El conversând.

17:1 † deoparte

17:4 Răspunzând dar Petru, zise lui Isus, Doamne, bine este pentru noi să fim aici; dacă vrei vom face aici trei corturi, Ție unul, și lui Moise unul, și unul lui Ilie.

17:5 Pe când El vorbea, iată, un nor luminos îi acoperi, și iată, *se auzi* o voce din nor spunând, Acesta este Fiul Meu Cel Preaiubit, în Care Îmi găsesc plăcerea; pe Acesta ascultați-L!

17:6 Și auzind ucenicii au căzut pe fețele lor, și s-au înfricoșat foarte mult.

17:7 Și apropiindu-Se, Isus i-a atins, și a zis, Sculați-vă, și nu vă înfricoșați.

17:8 Ridicându-și dar ochii lor, pe nimeni nu văzură afară de Isus singur.

17:9 Și coborând ei din munte, le-a poruncit Isus, spunând, Nimănui să nu ziceți despre viziune, până când Fiul Omului din morți va învia.

17:10 Și L-au întrebat ucenicii Lui, spunând, De ce atunci cărturarii spun că Ilie trebuie să vină mai întâi?

17:11 Și Isus răspunzând le zise, Ilie de fapt vine mai întâi, și va restabili toate.

17:12 Dar vă spun că Ilie deja a venit, și nu l-au recunoscut, ci au făcut cu el toate câte au vrut. Așa și Fiul Omului urmează să sufere de la ei.

17:13 Atunci au priceput ucenicii că despre Ioan Botezătorul le zicea.

Isus vindecă un băiat lunatic

17:14 Și venind ei către mulțime, se apropie de El un om îngenunchind *înaintea* Lui, și spunând,

17:15 Doamne, miluiește-mi fiul, căci e lunatic, și rău suferă. Căci deseori cade în foc, și deseori în apă.

17:16 Și l-am adus la ucenicii Tăi, și n-au putut să-l vindece.

17:17 Și răspunzând Isus zise, O! generație necredincioasă și stricăță †, până când voi fi cu voi? Până când vă voi îndura? Aduceți-Mi-l aici.

17:18 Și l-a certat Isus, și a ieșit din el demonul. Și a fost vindecat băiețelul din ora aceea.

Credința cât grăuntele de muștar

17:19 Atunci, apropiindu-se ucenicii de Isus la o parte, au zis, De ce noi nu am putut să-l scoatem afară?

17:20 Și Isus le zise, Datorită necredinței voastre. Căci adevărat vă spun, dacă aveți credință cât un grăunte de muștar, veți spune muntelui acesta, Mută-te de aici acolo, și se va muta; și nimic nu va fi imposibil pentru voi.

17:21 Dar acest fel † nu iese decât prin rugăciune și post.

17:22 Întorcându-se dar ei în Galileea, le zise Isus, Urmează ca Fiul Omului să fie predat în mâinile oamenilor;

17:23 și Îl vor omorî, și a treia zi va învia. Și se întristară foarte mult.

17:17 † pervertită, deturnată

17:21 † specie

Banul și peștele

17:24 Venind dar ei în Capernaum, se apropiară cei ce strângeau drahmele-duble de Petru, și au zis, Învățătorul vostru nu împlinește + drahmele-duble?

17:25 El a spus, *Ba* da. Și când a intrat în casă, I-a luat-o înaintea Isus, spunând, Ce ți se pare, Simon? Împărății pământului, de la cine strâng taxe sau bir, de la fiii lor sau de la străini?

17:26 I-a spus Petru, De la străini. I-a replicat Isus, Așa e, așadar liberi sunt fiii.

17:27 Ca însă să nu fim pricină de poticnire pentru ei, mergi la mare, aruncă o undiță, și primul pește care se ridică, scoate-l; și deschizând gura lui vei găsi un stater; pe acesta luându-l, dă-le pentru Mine și tine.

CAPITOLUL 18

18:1 În acea oră s-au apropiat ucenicii de Isus, spunând, Cine atunci mai mare este în Împărăția cerurilor?

18:2 Și chemând Isus un copilaș, îl puse în mijlocul lor.

18:3 Și zise, Adevărat vă spun, Dacă nu vă întoarceți și deveniți ca un copil, nicidecum nu veți intra în Împărăția cerurilor.

18:4 Oricine deci se va smeri pe sine precum copilașul acesta, acela este cel mai mare în Împărăția cerurilor.

18:5 Și oricine primește un copilaș ca acesta, unul singur, în Numele Meu, pe Mine Mă primește.

18:6 Și oricine va fi pricină de poticnire unuia din micuții aceștia care cred în Mine, i-ar fi mai profitabil ca să se spânzure o piatră de moară de măgar †, pe ‡ gâtul lui, și să fie scufundat în adâncul mării.

18:7 Vai lumii, din cauza pricinilor de poticnire, Căci trebuință este să vină pricini de poticnire. Dar vai de omul acela prin care pricinile de poticnire vin.

18:8 Dacă dar, mâna ta sau piciorul tău sunt pricină de poticnire pentru tine, taie-le, și aruncă-le de la tine; bine e pentru tine să intri în viață schiop sau ciung, decât două mâini sau două picioare având, să fii aruncat în focul cel veșnic.

18:9 Și dacă ochiul tău e pricină de poticnire pentru tine scoate-l și aruncă-l de la tine; bine e pentru tine cu un ochi în viață să intri, decât doi ochi având, să fi aruncat în Gheena de foc.

18:10 Vedeți să nu disprețuiți pe unul din micuții aceștia! Căci vă spun că îngerii lor în ceruri încontinuu privesc fața Tatălui Meu, Cel din ceruri.

Oaia pierdută

18:11 Căci a venit Fiul Omului să salveze pe cel pierdut.

18:12 Cum vi se pare? Dacă s-ar întâmpla unui om să aibă o sută de oi, și s-ar rătăci una dintre ele, oare nu va lăsa pe

cele nouăzeci și nouă pe munți, și mergând, o caută pe cea rătăcită?

18:13 Și dacă se face că o găsește, adevărat vă spun, că se bucură de ea, mai mult decât de cele nouăzeci și nouă care nu s-au rătăcit.

18:14 Tot așa, nu este voință înaintea Tatălui vostru, Cel din ceruri, ca să se piardă unul din micuții aceștia.

Când un frate păcătuiește

18:15 Dacă însă păcătuiește împotriva ta fratele tău, du-te și mustră-l între tine și el singur; dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău.

18:16 Dacă însă nu ascultă, ia cu tine încă unul sau doi, ca din † gura a doi martori, sau trei, să fie statornicită orice vorbă.

18:17 Dacă însă nu va asculta de ei, vorbește adunării; dacă însă nici de adunare nu ascultă, să-ți fie ca cel din națiuni și ca receptorul de impozite.

18:18 Adevărat vă spun, oricâte veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.

18:19 Iarăși, adevărat vă spun că dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ cu privire la orice lucru, pe care dacă îl vor cere, li se va face de la Tatăl Meu, Cel din ceruri.

18:20 Căci unde sunt doi sau trei strânși în Numele Meu, acolo Eu sunt în mijlocul lor.

18:21 Atunci apropiindu-se de El, Petru zise, Doamne, de câte ori, va păcătui împotriva mea fratele meu, și îi voi ierta? până la șapte ori?

18:22 I-a spus Isus, Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori șapte.

18:23 Pentru aceasta, a fost asemănată Împărăția cerurilor cu un om, un împărat, care vrea să întocmească bilanțul cu robii lui.

18:24 Începând dar el să întocmească socotelile, i-au adus pe unul datorând zece mii de talanți.

18:25 Ne având dar el *bani* să se achite, porunci cu privire la el domnul lui să fie vândut, și femeia lui, și copiii, și toate câte avea, și să se achite.

18:26 Căzând atunci robul se închină lui, spunând, Doamne, fi îndelung-răbdător cu mine, și totul îți voi achita.

18:27 Umplându-i-se măruntaiele de milă dar, domnul robului acela îi dădu drumul, și datoria i-o iertă.

18:28 Ieșind dar robul acela, găsi pe un împreună-rob cu el, care-i datora o sută de dinari, și apucându-l, îl sugruma, spunând, Achită-mi dacă ceva *îmi* datorezi!

18:29 Căzând atunci cel împreună-rob cu el, la picioarele lui îl ruga, spunând, Fii îndelung-răbdător cu mine, și-ți voi achita.

18:30 El însă nu a vrut, ci ducându-se, îl aruncă în închisoare, până când va achita ce datora.

17:24 † plătește

18:6 † +învărtită de măgar

18:6 ‡ +să +se +spânzure pe

18:16 † lit: pe

18:31 Văzând dar cei împreună-robi cu el ce se întâmplase, se întristară foarte mult. Și venind, au spus lămurit domnului lor toate cele ce se întâmplaseră.

18:32 Atunci chemându-l domnul lui, îi spuse, Rob răufăcător, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat;

18:33 nu trebuia și tu să ai milă de cel împreună-rob cu tine cum și eu ți-am arătat milă?

18:34 Și supărându-se domnul lui, l-a predat chinuitorilor, până când va achita tot ce-i datora.

18:35 Tot așa și Tatăl Meu Cel ceresc vă va face dacă nu veți ierta fiecare fratelui lui, din inimile voastre, greșelile lor.

CAPITOLUL 19

Despre divorț

19:1 Și a avut loc când a sfârșit Isus cuvintele acestea, a plecat din Galileea, și a venit în ținuturile Iudeii de cealaltă parte a Iordanului.

19:2 Și L-au urmat mulțimi mari; și i-a vindecat acolo.

19:3 Și s-au apropiat de El fariseii ispitindu-L și spunându-I, E îngăduit omului să lase pe soția lui pentru orice motiv?

19:4 El dar răspunzând, le zise, Nu ați citit că Făcătorul † de la început, parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut?

19:5 Și zise, De aceea va lăsa omul pe tatăl *lui* și pe mama *lui*, și se va alătura soției lui, și vor fi cei doi într- † o +singură carne.

19:6 Așa că nu mai sunt doi, ci o +singură carne. Ceea ce deci Dumnezeu a înjugat împreună, omul să nu despartă.

19:7 I-au spus, De ce atunci Moise a poruncit să se dea un certificat † de divorț, și să o lase?

19:8 El le-a spus, Moise, datorită durității inimilor voastre, v-a îngăduit să lăsați pe soțiile voastre; de la început însă, nu a fost făcut așa.

19:9 Dar vă spun că oricine va lăsa pe soția lui, nu pentru curvie, și se căsătorește cu alta, comite adulter; și pe cea lăsată *de bărbat*, căsătorindu-se cu ea, comite adulter.

19:10 Îi spuseră ucenicii Lui, Dacă așa este situația omului cu femeia, nu folosește să se căsătorească.

19:11 El dar, le zise, Nu toți au loc pentru cuvântul acesta, ci cei cărora le-a fost dat.

19:12 Căci sunt eunuci, care din pânțele mamei s-au născut astfel, și sunt eunuci, care au fost făcuți eunuci de oameni; și sunt eunuci care se fac eunuci ei înșiși pentru Împărăția cerurilor. Cine poate primi †, să primească.

Isus se roagă pentru copii

19:13 Atunci I-au adus copilași, ca mâinile să-și pună peste ei, și să Se roage; dar ucenicii îi certau.

19:4 † Creatorul

19:5 † spre

19:7 † sul de papirus

19:12 † să aibă loc, spațiu

19:14 Dar Isus zise, Lăsați copilașii, și nu-i opriți să vină la Mine, căci a celor ca ei este Împărăția cerurilor.

19:15 Și punându-și peste ei mâinile, merse de acolo.

Tânărul bogat

19:16 Și iată, unul apropiindu-se Îi zise, Învățătorule bun, ce bine să fac ca să am viață veșnică?

19:17 Și-i zise, De ce Mă numești bun? nimeni nu e bun în afară de Unul Dumnezeu. Dacă însă vrei să intri în viață, păzește poruncile.

19:18 El i-a spus, Care? Iar Isus a zis, Să nu ucizi; să nu comiți adulter; să nu furi; să nu mărturisești fals;

19:19 cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; și, iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.

19:20 Spune Lui tânărul, Toate acestea *le*-am păzit din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?

19:21 Îi arătă Isus, Dacă vrei desăvârșit să fii, du-te, pe piață vinde-ți averile, și dă sărmanilor, și vei avea un tezaur în cer. Și vino, urmează-Mă.

19:22 Dar auzind tânărul *acest* cuvânt, a plecat întristat; căci era deținător de averi multe.

19:23 Și Isus a zis ucenicilor Lui, Adevărat vă spun că, cu greu bogatul va intra în Împărăția cerurilor.

19:24 Și din nou vă spun, mai ușor este cămilei, prin urechea acului să treacă, decât bogatul în Împărăția lui Dumnezeu să intre.

19:25 Și auzind, ucenicii Lui au fost uluiți peste măsură, spunând, Cine atunci poate să fie salvat?

19:26 Și privind, Isus le zise, Pentru oameni aceasta imposibil este, dar pentru Dumnezeu toate-s posibile.

19:27 Atunci răspunzând Petru zise Lui, Iată, noi am lăsat toate, și Te-am urmat; ce deci va fi cu noi?

19:28 Și Isus le zise, Adevărat vă spun că voi, cei urmându-Mă, la regenerare, când va ședea Fiul Omului pe tronul gloriei Lui, veți ședea și voi pe doisprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

19:29 Și oricine care lasă casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau câmpuri, pentru Numele Meu, însutit va primi, și viața veșnică va moșteni.

19:30 Mulți dar fiind primii, ultimii *vor fi*, și ultimii, primii *vor fi*.

CAPITOLUL 20

Parabola viței

20:1 Căci aseamănătoare este Împărăția cerurilor cu un om, stăpân de casă, care a ieșit în același timp dimineața să angajeze pe plată muncitori pentru via lui.

20:2 Și învoindu-se cu muncitorii pentru un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.

20:3 Și ieșind pe la cea de-a treia oră, văzu pe alții stând în piață fără lucru.

20:4 Acestora le zise, Duceți-vă și voi în vie, și orice va fi drept, vă voi da.

20:5 Și ei s-au dus. Iarăși ieșind pe la a șasea și a noua oră, a făcut la fel.

20:6 Iar pe la, a unsprezecea oră, ieșind, găsi pe alții stând fără lucru, și le spuse, De ce aici stați toată ziua fără lucru?

20:7 Ei îi spuseră, Fiindcă nimeni nu ne-a angajat pe plată. El le spuse, Duceți-vă și voi în vie, și orice va fi drept, veți primi.

20:8 Și seara venind, spuse domnul viei administratorului lui, Cheamă muncitorii, și dă-le plata, începând de la ultimul până la primul.

20:9 Și cei ce veniseră pe la a unsprezecea oră, primiră fiecare un dinar.

20:10 Venind dar, primii gândeau că mai mult vor primi; și primiră și ei, fiecare, un dinar.

20:11 Și primind, murmurau împotriva stăpânului casei,

20:12 spunând că, Aceștia ultimii o oră au făcut, și egali nouă i-ai făcut, care am îndurat greul zilei și arșița.

20:13 El dar, răspunzând zise unuia dintre ei, Camarade, nu te-am nedreptățit; nu *pentru* un dinar te-ai învoit cu mine?

20:14 Ridică ce-*i* al tău și du-te. Vreau dar ca acestora celor din urmă să *le* dau ca și ție.

20:15 Oare nu-mi e permis să fac ce vreau cu cele ale mele? Sau ochiul tău răufăcător este, pentru că eu bun sunt?

20:16 Așa vor fi ultimii primii, și primii ultimii. Căci mulți sunt chemați, puțini însă *sunt* aleși.

20:17 Și urcând Isus spre Ierusalim, luă pe cei doisprăzece ucenici la o parte pe cale, și le zise,

20:18 Iată, urcăm spre Ierusalim, și Fiul Omului va fi predat marilor preoți și cărturarilor, și-L vor condamna la moarte.

20:19 Și Îl vor preda națiunilor, spre batjocoră și biciuire și crucificare; și a treia zi va învia.

Mama fiilor lui Zebedei

20:20 Atunci s-a apropiat de El mama fiilor lui Zebedei cu fiii ei închinându-se, și cerând ceva de la El.

20:21 El dar îi zise, Ce vrei? Ea Îi spuse, Zi ca să șeadă ac-ești doi fii ai mei, unul la dreapta Ta, și unul la stânga Ta, în Împărăția Ta.

20:22 Răspunzând dar, Isus zise, Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care Eu urmează să-l beau? Și botezul cu care Eu sunt botezat pentru a fi botezat? Ei Îi spuseră, Putem.

20:23 Și le spuse, De fapt, paharul Meu *îl* veți bea, și cu botezul cu care Eu *sunt* botezat veți fi botezați, dar a ședea la dreapta Mea și la stânga Mea, nu este al Meu să dau, ci acela pentru care *†* a fost pregătit de Tatăl Meu.

20:24 Și auzind, cei zece au fost indignați cu privire la cei doi frați.

20:23 *†* aceloră căroră

20:25 Și Isus chemându-i, zise, Știți că, conducătorii națiunilor domină peste ele și cei mari uzează de autoritate asupra lor.

20:26 Nu așa însă să fie între voi, ci oricine vrea între voi mare să devină, să fie al vostru slujitor.

20:27 Și oricine vrea între voi să devină primul, să fie al vostru rob.

20:28 După cum Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească, și să *își* dea viața Lui ca răscumpărare pentru mulți.

20:29 Și ieșind ei din Ierihon, Îl urmă o mulțime mare.

20:30 Și iată, doi orbi șezând *†* lângă cale, auzind că Isus trecea, strigară, spunând, Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!

20:31 Dar mulțimea îi certa ca să tacă. Ei însă și mai tare strigau, spunând, Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David.

20:32 Și stând Isus îi chemă, și zise, Ce vreți să vă fac?

20:33 Ei Îi spuseră, Doamne, ca să se deschidă ai noștri ochi!

20:34 Și umplându-I-Se măruntaiele de milă, Isus atinse ochii lor. Și îndată au văzut ai lor ochi, și L-au urmat.

CAPITOLUL 21

Isus intră în Ierusalim

21:1 Și când s-au apropiat de Ierusalim, și au venit la Bet-faghe, către Muntele Măslinilor, atunci Isus a trimis doi ucenici,

21:2 spunându-le, Mergeți în satul cel dinaintea voastră, și îndată veți găsi o măgăriță legată, și un măgăruș cu ea, dezlegându-*i* aduceți-Mi-*i*.

21:3 Și dacă cineva vă zice ceva, să spuneți că, Domnul de ei trebuie să are; și îndată îi va trimite.

21:4 Și acestea toate au avut loc, ca să se împlinească ce a fost vorbit prin profetul, spunând,

21:5 Ziceți fiicei Sionului, Iată Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe o măgăriță și un măgăruș, mânzul unui animal de tracțiune.

21:6 Mergând dar ucenicii, și făcând așa cum le poruncise Isus,

21:7 aduseră măgărița și măgărușul, și puseră pe ei hainele lor, și *El* șezu pe ele.

21:8 Și cei mai mulți din mulțime așternură propriile lor haine pe cale; iar alții tăiau ramuri din copaci, și *le* așterneau pe cale.

21:9 Și mulțimile, cei conducând înainte și cei urmând, strigau, spunând, Osana Fiul lui David! Binecuvântat *e* Cel venind în Numele Domnului! Osana în cele preaînalte!

21:10 Și pe când intra El în Ierusalim, se pusese în mișcare toată cetatea, spunând, Cine este Acesta?

21:11 Iar mulțimile spuseră, Acesta este Isus profetul, Cel din Nazaretul Galileii.

20:30 *†* ce ședeau

Isus curăță templul

21:12 Și intră Isus în templu lui Dumnezeu, și izgoni pe toți cei vânzând pe piață și cumpărând în templu; și mesele schimbătorilor de bani *le* răsturnă, și jilțurile celor ce vindeau pe piață porumbei.

21:13 Și le spuse, e scris, Casa Mea, o casă de rugăciune va fi chemată; voi însă ați făcut-o o peșteră de tâlhari.

21:14 Și se apropiară de El ologi și orbi în templu, și îi vindecă.

21:15 Văzând dar marii preoți și cărturarii minunile pe care le făcea, și pe copilași strigând în templu, și spunând, Osana Fiul lui David! au fost indignați.

21:16 Și Îi ziseră, Auzi ce spun aceștia? Iar Isus le spuse, Da; niciodată n-ați citit că, Din gura copilașilor și a sugarilor ai pregătit laudă?

21:17 Și lăsându-i, a ieșit afară din cetate în Betania; și a înnoptat acolo.

21:18 Dimineața însă, întorcându-Se în cetate, a flămânzit.

Isus usucă smochinul

21:19 Și văzând un smochin pe cale, a venit la el și nimic nu a găsit în el, în afară de frunze numai. Și-i spuse, Niciodată din tine fruct să *nu* se *mai* facă în veac. Și s-a uscat îndată smochinul.

21:20 Și privind ucenicii, se mirară, spunând, Cum de îndată se uscă smochinul?

21:21 Și răspunzând, Isus le zise, Adevărat vă spun, dacă aveți credință, și nu vă îndoiiți, nu numai lucrul $\dagger$ smochinului veți face, ci și muntelui acestuia zicând, Ridică-te și aruncă-te în mare! se va face.

21:22 Și toate, oricâte, veți cere în rugăciune crezând, veți primi.

Autoritatea lui Isus

21:23 Și venind El în templu, se apropiară de El, *în timp ce* dădea învățătură, marii preoți și bătrânii poporului, spunând, Cu ce autoritate acestea *le* faci, și cine Ți-a dat autoritatea aceasta?

21:24 Și răspunzând Isus le zise, Vă voi întreba și Eu un lucru $\dagger$, pe care dacă Mi-/ veți zice, și Eu vă voi spune cu ce autoritate acestea *le* fac.

21:25 Botezul lui Ioan, de unde era? Din cer sau de la oameni? Ei dar raționau în sinea lor, spunând, Dacă zicem, Din cer, ne va spune, De ce atunci n-ați crezut în el.

21:26 Dacă însă zicem, De la oameni!, ne e frică de mulțime. Fiindcă toți *îl* țin pe Ioan drept profet.

21:27 Și răspunzând lui Isus au zis, Nu știm. Le indică și El, Nici Eu *nu* vă voi spune cu ce autoritate acestea *le* fac.

21:21 $\dagger$ ce +se +făcu

21:24 $\dagger$ lit. cuvânt, subiect

Parabola celor doi fii

21:28 Și ce vi se pare? Un om oarecare avea doi copii. Și apropiindu-se de primul, zise, Copile, du-te astăzi, lucrează în via mea.

21:29 Și el răspunzând zise, Nu vreau! După aceea însă, părăndu-i rău, s-a dus.

21:30 Și apropiindu-se de al doilea, zise la fel. El dar răspunzând zise, Eu *da* doamne! Și nu s-a dus.

21:31 Care din cei doi a făcut voia tatălui? Ei Îi spuseră, Primul. Le spuse Isus, Adevărat vă spun că, percepții de impozite și prostituatele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.

21:32 Căci a venit la voi Ioan pe calea dreptății, și nu l-ați crezut, dar percepții de impozite și prostituatele l-au crezut. Voi însă știind, nu v-ați pocăit după aceea, ca să-l credeți.

Parabola viticultorilor

21:33 Altă parabolă ascultați. Un om oarecare era stăpânul casei, și el $\dagger$ a plantat o vie, și *cu* îngrăditură a împrejmuit-o, și a săpat în ea un teasc, și a zidit un turn, și a încredințat-o agricultorilor, și a plecat din țară.

21:34 Și când s-a apropiat vremea rodurilor, a trimis pe robii lui către agricultori ca să primească roadele lui.

21:35 Și luându-*i* agricultorii pe robii lui, pe unul l-au bătut, iar pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au lapidat.

21:36 Iarăși a trimis alți slujitori, mai mulți decât primii; și le-au făcut la fel.

21:37 La urmă dar, a trimis către ei pe fiul lui, spunând, Vor respecta pe fiul meu.

21:38 Dar agricultorii văzând pe fiul, au zis între ei, Acesta este moștenitorul, veniți, să-l omorâm, și să posedăm moștenirea lui.

21:39 Și luându-*l*, l-au aruncat afară din vie, și l-au omorât.

21:40 Când deci va veni domnul viei, ce va face agricultorilor acelora?

21:41 Ei Îi spuseră, Pe răi, rău îi va pierde, și via *o* va încredința altor agricultori, care îi vor restitui roadele la vremurile lor.

21:42 Le-a spus Isus, Niciodată n-ați citit în Scripturi? Piatra pe care au respins-*o* zidarii, aceasta a ajuns în capul unghiului; de la Domnul a avut loc aceasta, și este minunat în ochii noștri.

21:43 De aceea vă spun că va fi ridicată de la voi Împărăția lui Dumnezeu, și va fi dată unei națiuni făcând rodirile ei.

21:44 Și cine cade peste piatra aceasta, se va sfărâma; peste oricine însă, va cădea *ea*, *îl* va spulbera pe acela.

21:45 Și auzind marii preoți și fariseii parabolele acestea, au cunoscut că despre ei vorbea.

21:46 Și căutând să-L prindă, le era frică de mulțime, fiindcă drept profet ei *îl* țineau.

21:33 $\dagger$ lit. care

CAPITOLUL 22

Parabola nunții fiului de împărat

22:1 Și răspunzând Isus, iarăși le-a zis în parabole, spunând,
 22:2 A fost asemănată Împărăția cerurilor cu un om, un împărat, care a făcut nuntă fiului lui.
 22:3 Și a trimis pe slujitorii lui să cheme pe cei invitați la nuntă; și nu au vrut să vină.
 22:4 Din nou a trimis alți slujitori, spunând, Ziceți celor invitați, Iată, prânzul meu e pregătit; boii mei și animalele + îngrășate sunt înjunghiate, și toate sunt pregătite; veniți la nuntă.
 22:5 Ei dar neglijând, au plecat, unul la câmpul lui, iar altul la comerțul lui.
 22:6 Iar ceilalți punând mâna pe slujitorii lui, i-au insultat și i-au omorât.
 22:7 Și auzind, împăratul acela s-a supărat. Și trimițând oștirile lui, a pierdut pe ucigașii aceia, și cetatea lor a ars-o.
 22:8 Apoi spune slujitorilor lui, În realitate, nunta pregătită este, dar cei invitați nu au fost vrednici.
 22:9 Mergeți deci la ieșirile + căilor, și oricâți veți găsi, chemați-i la nuntă.
 22:10 Și ieșind slujitorii aceia în căi, au strâns pe toți pe câți i-au găsit, răufăcători cât și buni, și s-a umplut nunta de invitați întinși la masă.
 22:11 Intrând dar împăratul să vadă pe cei stând la masă, a văzut acolo un om care nu îmbrăcase îmbrăcămintea de nuntă.
 22:12 Și-i spuse, Camarade, cum ai intrat aici ne având îmbrăcămintea de nuntă? El dar a amuțit.
 22:13 Atunci zise împăratul slujitorilor, Legați-i picioarele și mâinile, ridicați-l și aruncați-l în întunericul de afară! Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.
 22:14 Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.

Tributul Cezarului

22:15 Atunci mergând, fariseii au ținut sfat, să vadă în ce fel să-L prindă prin cuvânt.
 22:16 Și au trimis la El pe ucenicii lor cu irodianii, spunând, Învățătorule, știm că adevărat ești, și calea lui Dumnezeu în adevăr o înveți +, și nu îți pasă de nimeni, căci nu privești la fața omului.
 22:17 Acum deci zi-ne, Ce Ți se pare? Se cade să dăm bir Cezarului sau nu?
 22:18 Cunoscând dar Isus viclenia lor, zise, De ce Mă ispiți, ipocriților?
 22:19 Arătați-Mi o monedă pentru bir. Și ei I-au adus un dinar.
 22:20 Și le-a spus, Al cui e chipul acesta și inscripția?

22:4 + lit: cele

22:9 + ieșirile de scăpare ale

22:16 + dai învățătură

22:21 Ei I-au spus, Ale Cezarului. Atunci le-a spus, Restituieți deci cele ale Cezarului, Cezarului, și cele ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

22:22 Și auzind se mirau, și lăsându-L, au plecat.

Despre înviere

22:23 În acea zi, s-au apropiat de El saduchei, care spun că nu este înviere. Și L-au întrebat,
 22:24 spunând, Învățătorule, Moise a zis, Dacă cineva moare ne având copii, să se căsătorească fratele lui cu soția lui, și va ridica sămânță pentru fratele lui.
 22:25 Erau dar la noi șapte frați; și primul căsătorindu-se și-a sfârșit viața; și ne având sămânță, a lăsat-o pe soția lui fratelui lui.
 22:26 La fel și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.
 22:27 Iar la sfârșit, toți au murit, și femeia.
 22:28 Atunci la înviere, a căruia din cei șapte va fi soție? căci toți au avut-o.
 22:29 Și răspunzând Isus le-a zis, Vă rătăciți, ne cunoscând Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
 22:30 Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci ca îngerii lui Dumnezeu în cer sunt.
 22:31 Cu privire însă la învierea morților, nu ați citit ce v-a fost pronunțat de Dumnezeu, spunând,
 22:32 Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov? El nu este Dumezeul morților, ci al celor vii.
 22:33 Și auzind mulțimile erau uluite de învățătura Lui.

Cea mai mare poruncă

22:34 Și fariseii auzind că redusese la tăcere pe saduchei, se strânseseră la un loc.
 22:35 Și a întrebat unul din ei, un învățător al legii, ispitindu-L și spunând,
 22:36 Învățătorule, care e porunca cea mare în lege?
 22:37 Și Isus îi răspunse, Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, și cu tot sufletul tău, și cu toată gândirea ta.
 22:38 Acesta este prima și marea poruncă.
 22:39 Iar a doua, asemenea ei, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.
 22:40 De aceste două porunci toată legea și profeții depind.
 22:41 Fiind strânși laolaltă dar fariseii, îi întrebă Isus,
 22:42 spunând, Ce vi se pare, legat de Hristos? Al cui fiu este? Ei Îi spuseră, Al lui David.
 22:43 El le spuse, Cum atunci David în Duh Domn Îl cheamă? spunând,
 22:44 A zis Domnul Domnului meu, Șezi la dreapta mea până când voi pune pe vrăjmașii tăi așternut al picioarelor tale!
 22:45 Dacă deci David Îl cheamă, Domn, cum fiul lui este?

22:46 Și niciunul nu a putut să Îi răspundă un cuvânt, nici nu a îndrăznit nimic din acea zi să-L întrebe mai mult.

CAPITOLUL 23

Ipocrizia cărturarilor și fariseilor

23:1 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și ucenicilor Lui,
 23:2 spunând, Pe scaunul de învățător al lui Moise s-au așzat cărturarii și fariseii.
 23:3 Toate deci, oricâte vă zic *ei* să păziți, păziți și faceți, Dar după lucrările lor, să nu faceți, căci ei vorbesc și nu fac.
 23:4 Căci ei leagă sarcini grele și greu de purtat, și *le* pun pe umerii oamenilor; ei însă, cu degetul lor nu vor să le miște.
 23:5 Și toate lucrările lor *le* fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Și *își* lătesc filacteriile lor, și măresc ciucurii hainelor lor.
 23:6 Îndrăgesc deopotrivă primul loc la ospete, și scaunele de seamă în sinagogi,
 23:7 și salutările în piețe, și să fie chemați de oameni, Rabi, Rabi!
 23:8 Voi dar să nu vă chemați rabi; căci Unul este al vostru îndrumător, Hristosul, iar toți *ceilalți* vouă frați *vă* sunt.
 23:9 Și tată să nu chemați pe *cineva dintre* ai voștri pe pământ; căci Unul este Tatăl vostru, Cel din ceruri.
 23:10 Nici nu vă chemați îndrumători; căci Unul vouă *vă* este Îndrumătorul, Hristosul.
 23:11 Iar cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.
 23:12 Iar cine se va înălța pe sine, va fi smerit; și cine se va smeri pe sine, va fi înălțat.

Vai de cărturari și de farisei

23:13 Vai vouă cărturari și farisei, ipocriților, căci voi devorați casele văduvelor, și *faceți* de ochii lumii, lungi rugăciuni; de aceea veți primi mult mai multă judecată.
 23:14 Vai vouă cărturari și farisei ipocriți, căci încuiați Împărăția cerurilor înaintea oamenilor; căci voi nu intrați, nici pe cei ce intră *nu-i* lăsați să intre.
 23:15 Vai vouă cărturari și farisei ipocriți, căci înconjurați marea și uscatul, *ca* să faceți un prozelit, și când devine, faceți din el un fiu al Gheenei, de două ori mai mult decât voi.
 23:16 Vai vouă ghizi orbi, care spuneți, Oricine jură pe templu, nimic nu este; dar oricine jură pe aurul templului, dator e.
 23:17 Stupizilor și orbilor; căci ce este mai mare, aurul sau templul care sfințește aurul?
 23:18 Și *ziceți*, Oricine jură pe altar, nimic nu este, dar oricine jură pe darul *oferit* pe el, dator e.
 23:19 Proștilor și orbilor; *ce-i* deci mai mare, darul *oferit* sau altarul care sfințește darul?
 23:20 Cine deci jură pe altar, jură pe el, și pe toate cele de pe el.
 23:21 Și cine jură pe templu, jură pe el, și pe Cel locuindu-l.

23:22 Și cine jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu, și pe Cel șezând pe el.

23:23 Vai vouă cărturari și farisei ipocriți, căci dați zeciuială din mentă, și din mărar, și din chimen, și lăsați *lucrurile* grele ale legii: judecata, și mila, și credința; acestea trebuia să *le* faceți, și pe acelea să nu *le* lăsați.

23:24 Ghizi orbi, care strecurați musculița †, dar cămila o înghițiți.

23:25 Vai vouă cărturari și farisei, ipocriților! căci voi curățați exteriorul paharului și al farfuriei, lăuntru însă e plin de jaf și neînfrânare.

23:26 Fariseu orb, curățește întâi interiorul paharului și al farfuriei, ca să devină și exteriorul lor curat.

23:27 Vai vouă cărturari și farisei ipocriți, căci sunteți ca mormintele văruite, care la exterior, de fapt, se arată splendide, în lăuntru însă sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

23:28 Așa și voi, la exterior, de fapt, vă arătați oamenilor drepti, în lăuntru însă, plini sunteți de ipocrizie și de nelegiuire.

23:29 Vai vouă cărturari și farisei ipocriți, căci zidiți mormintele profeților, și împodobiți memorialele celor drepti,

23:30 și spuneți, Dacă eram noi în zilele părinților noștri, nu am fi fost părtași lor la sângele profeților!

23:31 Astfel, mărturisiți voi înșivă că fii sunteți ai celor ce au omorât pe profeți.

23:32 Și voi umpleți măsura părinților voștri.

23:33 Șerpi, pui de vipere, cum veți scăpa de judecata Gheenei?

23:34 De aceea, iată, Eu trimit către voi profeți și înțelepți și cărturari, și *pe unii* dintre ei îi veți omorî și crucifica, și *pe unii* dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre, și *îi* veți persecuta din cetate în cetate;

23:35 astfel încât să vină peste voi tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel cel drept, până la sângele lui Zaharia fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între templu și altar.

23:36 Adevărat vă spun că, vor veni toate acestea peste generația aceasta.

Isus plânge pentru Ierusalim

23:37 Ierusalime, Ierusalime, cetatea † care omori pe profeți, și lapidezi pe cei trimiși la tine. De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi așa cum *își* strânge găina puii ei sub aripi, și nu ai vrut.

23:38 Iată, vă e lăsată casa voastră pustie!

23:39 Căci vă spun, Nicidecum nu Mă veți mai vedea de acum, până când veți zice, Binecuvântat e Cel ce vine în Numele Domnului.

23:24 † numai aici

23:37 † lit: cea

CAPITOLUL 24

Semnele sfârșitului

24:1 Și ieșind, Isus a plecat din templu. Și se apropiară ucenicii Lui să-I arate construcțiile templului.

24:2 Și Isus le-a zis, Nu vedeți *voi* toate acestea? Adevărat vă spun, Nicidecum nu va rămâne aici piatră pe piatră, care nu va fi dărâmată.

24:3 Și șezând El pe Muntele Măslinilor, se apropiară de El ucenicii, la o parte, spunând, Zi-ne când acestea vor fi, și care e semnul venirii Tale, și al sfârșitului veacului?

24:4 Și răspunzând Isus, le zise, Vedeți, nu cumva cineva să vă rătăcească.

24:5 Căci mulți vor veni în Numele Meu, spunând, Eu sunt Hristosul. Și mulți vor fi rătăciți †.

24:6 Dar urmează să auziți de războaie și zvonuri de războaie. Vedeți, să nu vă neliniștiți, căci trebuie ca toate acestea să aibă loc, dar nu este încă sfârșitul.

24:7 Căci se va scula națiune peste † națiune, și împărăție peste împărăție. Și vor fi foamete † și ciume †, și cutremure în diverse locuri.

24:8 Dar toate acestea-s începutul durerilor.

24:9 Atunci vă vor preda la necaz, și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate națiunile datorită Numelui Meu.

24:10 Și atunci se vor poticini mulți, și unii pe alții se vor preda, și se vor urî unii pe alții.

24:11 Și mulți falși-profeți se vor scula, și vor rătăci pe mulți.

24:12 Și datorită înmulțirii nelegiurii, se va răci iubirea multora.

24:13 Dar cel ce răbdă până la sfârșit, acela va fi salvat.

24:14 Și va fi predicată această Evanghelie a Împărăției în întreaga lume locuită, ca mărturie tuturor † națiunilor; și atunci va veni sfârșitul.

Urâciunea pustiirii

24:15 Când deci veți vedea urâciunea pustiirii, care a fost vorbită prin Daniel profetul, stând în locul sfânt, (cine citește să înțeleagă),

24:16 atunci cei din Iudeea, să fugă în munți.

24:17 Cel de pe acoperiș, să nu coboare să ia † ceva din casa lui.

24:18 Și cel fiind la câmp, să nu se întoarcă înapoi să ia haine pentru el.

24:19 Vai însă de cele în burtă *prunc* având †, și de cele alăptând în acele zile.

24:5 † induși în eroare

24:7 † împotriva

24:7 † pluralul lui +foamete

24:7 † epidemii

24:14 † pentru toate națiunile

24:17 † ridice

24:19 † cele însărcinate

24:20 Rugați-vă dar ca să nu aibă loc fuga voastră iarna, nici în sabat.

24:21 Căci va fi atunci necaz mare, așa cum nu a avut loc de la începutul lumii până azi, nici nu va avea loc.

24:22 Și dacă nu ar fi fost scurtate zilele acelea, nu ar fi fost salvată nicio carne. Datorită însă celor aleși, au fost scurtate zilele acelea.

24:23 Atunci dacă cineva vă zice, Iată, aici e Hristosul! sau, Acolo! să nu credeți.

24:24 Căci se vor scula falși-hristoși și falși-profeți, și vor face † semne mari și miracole, ca să rătăcească, dacă s-ar putea, și pe cei aleși.

24:25 Iată, v-am spus mai dinainte.

24:26 Dacă deci vă vor zice, Iată-L, în pustie este! să nu ieșiți. Iată-L, în camerele dinăuntru! să nu credeți.

24:27 Căci așa cum fulgerul iese de la răsărit, și se arată până la apus, așa va fi și la venirea Fiului Omului.

24:28 Căci oriunde va fi cadavrul, acolo se vor strânge vulturii.

24:29 Și îndată, după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da strălucirea ei, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.

Venirea Fiului Omului

24:30 Și atunci se va arăta semnul Fiului Omului în cer. Și atunci se vor jeli toate semințiile pământului. Și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și glorie mare.

24:31 Și va trimite pe îngerii Lui cu sunet de trâmbiță mare. Și vor strânge pe aleșii Lui din cele patru vânturi, din marginile cerurilor până la marginile lor.

24:32 Însă de la smochin învățați parabola. Când deja ramura lui devine fragedă, și frunze produce, cunoașteți că-i aproape vara.

24:33 Așa și voi, când vedeți toate acestea, să cunoașteți că aproape este, la ușă.

24:34 Adevărat vă spun, Nicidecum nu va trece generația aceasta până când toate acestea vor avea loc.

24:35 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu vor trece.

24:36 Însă despre ziua aceea și ora, nimeni nu știe, nici chiar îngerii din ceruri, numai Tatăl Meu singur.

24:37 Dar la fel ca în zilele lui Noe, așa va fi și la venirea Fiului Omului.

24:38 Căci la fel a fost în zilele cele dinaintea potopului, mâncând și bănd, însurându-se și măritându-se, până în care zi a intrat Noe în arcă,

24:39 și nu au cunoscut, până când a venit potopul și i-a ridicat pe toți. Așa va fi și venirea Fiului Omului.

24:40 Atunci doi vor fi la câmp; unul va fi luat, și unul lăsat.

24:24 † lit: vor da

24:41 Două vor măcina la moară; una va fi luată, și una va fi lăsată.

Fiiți gata

24:42 Vegheați deci, căci nu știți în ce oră Domnul vostru vine.

24:43 Și aceasta să cunoașteți, că dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă hoțul vine, ar veghea, și nu ar permite să fie spartă casa lui.

24:44 De aceea și voi, faceți-vă gata, căci în care oră nu gândiți, Fiul Omului vine.

24:45 Cine deci este acel credincios rob, și iscusit, pe care l-a stabilit domnul lui peste mulțimea servitorilor lui, să le dea hrana la vreme?

24:46 Fericit *e* robul acela pe care venind domnul lui, *îl* va găsi făcând astfel.

24:47 Adevărat vă spun că, Peste toate avuțiile lui *îl* va pune.

24:48 Dacă însă va zice acel rob rău, *zicând* aceasta în inima lui, *Îi* ia timp domnului meu să vină;

24:49 și începe să-*i* bată pe cei împreună-robi *cu el*, și să mănânce, și să bea cu bețivii,

24:50 va veni domnul robului aceluia în ziua în care nu se așteaptă, și în ora în care nu cunoaște.

24:51 Și *îl* va tăia în două, iar partea lui, cu ipocriții va fi stabilită. Acolo va fi plânsul și scrâsnirea dinților.

CAPITOLUL 25

Parabola celo zece fecioare

25:1 Atunci se va asemăna Împărăția cerurilor *cu* zece fecioare, care luându-și lămpile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui.

25:2 Și cinci erau între ele iscusite, și celelalte cinci stupide.

25:3 Cele stupide, luând lămpile lor, nu au luat cu ele însele untdelemn *†*.

25:4 Dar cele iscusite au luat untdelemn în vasele lor cu lămpile lor.

25:5 Și luând timp mirelui, au ațipit toate și au adormit.

25:6 Dar la miezul nopții, strigăt s-a făcut, Iată, mirele vine! ieșiți în întâmpinarea lui!

25:7 Atunci s-au sculat toate fecioarele acelea, și și-au împodobit lămpile lor.

25:8 Iar cele stupide, către iscusite au zis, Dați-ne din untdelemnul vostru, căci lămpile noastre se sting.

25:9 Răspunseră însă cele iscusite, spunând, Nu, ca nu cumva să nu fie suficient *nici* nouă și *nici* vouă; mergeți dar mai degrabă la cei ce vând pe piață, și cumpărați pentru voi înșivă.

25:10 Plecând dar ele să cumpere, a venit mirele; și cele pregătite au intrat cu el la nuntă; și a fost încuiață ușa.

25:11 După aceea însă au venit și celelalte fecioare, spunând, Doamne, Doamne, deschide-ne!

25:3 *†* DEX: ulei de măsline

25:12 El însă răspunzând a zis, Adevărat vă spun, nu vă știu.

25:13 Vegheați deci, căci nu știți ziua nici ora în care Fiul Omului vine.

Parabola talanților

25:14 Căci e ca un om *care* plecând din țară, a chemat pe proprii lui robi, și le-a înmănat avuțiile lui.

25:15 Și unuia da! *i*-a dat cinci talanți, iar altuia, doi, iar altuia, unul, fiecăruia după propria lui putere; și a plecat din țară îndată.

25:16 Mergând dar, cel care cei cinci talanți primise, a lucrat cu ei, și a câștigat alți cinci talanți.

25:17 La fel și cel cu doi, a câștigat și el alți doi.

25:18 Dar cel care unul singur primise, plecând, a săpat în pământ, și a ascuns argintul *†* domnului lui.

25:19 Dar după timp îndelungat, a venit domnul robilor aceluia. Și a întocmit socoteala cu ei.

25:20 Și apropiindu-se cel care cei cinci talanți primise, a adus alți cinci talanți, spunând, Doamne, cinci talanți mi-ai înmănat; iată alți cinci talanți am câștigat pe lângă ei.

25:21 Și *îi* spuse domnul lui, Bine, rob bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi stabili; intră în bucuria domnului tău.

25:22 Și apropiindu-se și cel care cei doi talanți primise, zise Doamne, doi talanți mi-ai înmănat; iată alți doi talanți am câștigat pe lângă ei.

25:23 *Îi* spuse domnul lui, Bine, rob bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi stabili; intră în bucuria domnului tău.

25:24 Apropiindu-se dar și cel care acel un singur talant luase, a zis, Doamne, Eu te cunosc, că ești aspru ca om, secerând unde nu ai semănat, și strângând de unde nu ai răspândit.

25:25 Și fiindu-mi frică, m-am dus, și am ascuns talantul tău în pământ; iată, țin ce-*i* al tău.

25:26 Răspunzând dar domnul lui *îi* zise, Rob răufăcător și leneș, știai că secer unde nu am semănat, și strâng de unde nu am răspândit.

25:27 Trebuia deci ca tu să investești argintul meu la bancheri *†*; și venind eu să *îmi* fie dat ce *e* al meu cu dobândă.

25:28 Ridicați deci de la el talantul, și dați celui având cei zece talanți.

25:29 Căci oricui are *i* se va da, și va prisosi; însă de la cel ce nu are, și ce are va fi ridicat de la el.

25:30 Iar pe robul nefolositor, aruncați-*l* în întunericul de afară. Acolo, va fi plânsul și scrâsnirea dinților.

25:31 Dar când vine Fiul Omului în gloria Lui, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul gloriei Lui.

25:18 *†* banii

25:27 *†* numai aici; sau: curtieri, brokeri

25:32 Și vor fi strânse împreună înaintea Lui toate națiunile, și îi va despărți unii de alții, așa cum păstorul desparte oile de capre.

25:33 Și va stabili oile la dreapta Lui, și căprițele la stânga.

25:34 Atunci va spune Împăratul celor de la dreapta Lui, Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți cea pregătită vouă Împărăție, de la întemeierea lumii.

25:35 Căci am fost flămând și Mi-ați dat să mănânc; am fost însetat, și Mi-ați dat să beau; străin am fost, și M-ați adunat †;

25:36 gol, și M-ați îmbrăcat; bolnav, și M-ați vizitat; în închisoare am fost, și ați venit la Mine.

25:37 Atunci Îi vor răspunde cei dreپți, spunând, Doamne, când Te-am văzut flămânzind, și Te-am hrănit; sau însetând, și Ți-am dat apă?

25:38 Când dar Te-am văzut străin, și Te-am adunat? sau gol, și Te-am îmbrăcat?

25:39 Când dar Te-am văzut bolnav sau în închisoare, și am venit la Tine?

25:40 Și răspunzând Împăratul le va spune, Adevărat vă spun, toate pe care le-ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei cei mai mici, Mie Mi-ați făcut.

25:41 Apoi va spune și celor din stânga, Mergeți de la Mine, blestemaților în focul veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui.

25:42 Căci am fost flămând și nu Mi-ați dat să mănânc; am fost însetat, și nu Mi-ați dat să beau;

25:43 străin am fost, și nu M-ați adunat; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în închisoare și nu M-ați vizitat.

25:44 Atunci Îi vor răspunde și ei, spunând, Doamne, când Te-am văzut flămânzind sau însetând, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare, și nu Te-am slujit?

25:45 Atunci le va răspunde, spunând, Adevărat vă spun, toate pe care nu le-ați făcut unuia dintre acești mai mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.

25:46 Și vor merge aceștia în pedeapsă veșnică; iar cei dreپți, în viață veșnică.

CAPITOLUL 26

Isus anunță moartea Sa

26:1 Și a avut loc când a sfârșit Isus toate cuvintele acestea, a zis, ucenicilor Lui,

26:2 Știți că, peste două zile, Paștele va avea loc, și Fiul Omului este predat spre crucificare.

26:3 Atunci s-au strâns împreună marii preoți, și cărturarii, și bătrânii poporului în curtea marelui preot, cel chemat Caiafa.

26:4 Și s-au sfătuit ca pe Isus să-L prindă prin viclenie, și să Îl omoare.

26:5 Spuneau însă, Nu în *timpul* sărbătorii, ca să nu aibă loc tulburare în popor.

25:35 † a aduna de pe stradă

O femeie unge pe Isus

26:6 Iar Isus petrecând timp în Betania, în casa lui Simon leprosul,

26:7 se apropie de El o femeie având un vas de alabastru cu mir de mare preț, și-l vărsă pe capul Lui, pe când stătea El întins la masă.

26:8 Văzând dar ucenicii Lui, au fost indignați, spunând, Pentru ce pierderea aceasta?

26:9 Căci s-ar fi putut acest mir să fie vândut cu mult, și să se dea sărmanilor.

26:10 Cunoscând dar Isus le zise, De ce necazuri faceți femeii? căci o lucrare bună a lucrat ea pentru Mine.

26:11 Căci întotdeauna pe sărmani îi aveți cu voi înșivă; pe Mine însă, nu întotdeauna *Mă* aveți.

26:12 Căci turnând ea mirul acesta pe trupul Meu, spre îmbalsămarea Mea a făcut-o.

26:13 Adevărat vă spun, oriunde va fi predicată Evanghelia aceasta în întreaga lume, se va vorbi și despre ce a făcut ea, în amintirea ei.

26:14 Atunci mergând, unul din cei doisprezece, cel chemat Iuda Iscarioteanul, la marii preoți,

26:15 zise, Ce vreți să îmi dați, și eu vi-L voi preda? Ei dar i-au stabilit treizeci de arginți.

26:16 Și de atunci căuta o ocazie potrivită ca să Îl predea.

Ultimul paște

26:17 Iar în prima zi a azimelor, se apropiară ucenicii de Isus, spunându-I, Unde vrei să Îți pregătim să mănânci paștele?

26:18 El dar zise, Duceți-vă în cetate, la cutare, și ziceți-i, Învățătorul spune, Vremea Mea aproape este; la tine voi face paștele cu ucenicii Mei.

26:19 Și au făcut ucenicii cum le-a poruncit Isus; și au pregătit paștele.

26:20 Seara dar venind, s-a întins la masă cu cei doisprezece.

26:21 Și mâncând ei zise, Adevărat vă spun, că unul dintre voi Mă va preda.

26:22 Și întristându-se foarte mult, au început să-L spună, fiecare din ei, Nu cumva eu sunt, Doamne?

26:23 Iar El răspunzând zise, Cel ce înmoaie cu Mine în platou mâna, acela Mă va preda.

26:24 În adevăr, Fiul Omului se duce, după cum a fost scris despre El; vai însă de omul acela prin care Fiul Omului e predat. Mai bine ar fi fost pentru el dacă nu s-ar fi născut omul acela.

26:25 Răspunzând dar Iuda cel predându-L, zise, Nu cumva eu sunt, Rabi? El îi spuse, Tu ai zis-o.

26:26 Mâncând dar ei, luând Isus pâinea, și binecuvântând, a frânt și a dat ucenicilor, și a zis, Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.

26:27 Și luând paharul, și mulțumind, le-a dat, spunând, Beți din el toți.

26:28 Căci acesta este sângele Meu, cel al noului legământ, care pentru mulți se varsă pentru iertarea păcatelor.

26:29 Și vă spun, că nicidecum nu voi mai bea de acum din acest produs al viței, până în ziua aceea, când îl voi bea cu voi nou, în Împărăția Tatălui Meu.

26:30 Și după ce au cântat laudă, au ieșit în Muntele Măslinilor.

26:31 Atunci le-a spus Isus, Voi toți vă veți poticni în Mine în noaptea aceasta, căci e scris, Voi lovi Păstorul, și se vor risipi oile turmei.

26:32 Dar după învierea Mea, Voi merge înaintea voastră în Galileea.

26:33 Răspunzând dar Petru, Îi zise, Chiar dacă toți se vor poticni în Tine, eu niciodată nu mă voi poticni.

26:34 Îi răspunse Isus, Adevărat îți spun, că în această noapte, înainte ca cocoșul să cânte †, de trei ori te vei lepăda de Mine.

26:35 Îi spuse Petru, Chiar dacă ar trebui ca eu cu Tine să mor, nicidecum nu Te voi lepăda. La fel și toți ucenicii au zis.

Ghetsimani

26:36 Atunci vine cu ei Isus într-un loc chemat Ghetsimani. Și spune ucenicilor, Ședeți aici până când voi merge să Mă rog acolo.

26:37 Și luând cu El pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, a început să Se întristeze și să Se tulbure adânc.

26:38 Atunci le spune, Foarte întristat este sufletul Meu, până la moarte; rămâneți aici și vegheați cu Mine.

26:39 Și mergând înainte puțin, căzu pe fața Lui, rugându-Se, și spunând, Tatăl Meu, dacă cu puțință este, să treacă de la Mine paharul acesta. Însă nu cum Eu vreau, ci cum Tu *vrei*.

26:40 Și vine la ucenici, și îi găsește dormind. Și spune lui Petru, Așa? Nu ai avut tărie o oră să vegheai cu Mine?

26:41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. În adevăr duhul e plin de ardoare, dar carnea, slabă.

26:42 Iarăși a doua oară, mergând, Se ruga, spunând, Tatăl Meu, dacă nu se poate ca acest pahar să treacă de la Mine, fără să-l beau, facă-se voia Ta.

26:43 Și venind îi găsi iarăși dormind; căci le erau ochii îngreuiți.

26:44 Și lăsându-i, mergând iarăși, S-a rugat a treia oară, același cuvânt zicând.

26:45 Atunci vine la ucenicii Lui, și le spune, Dormiți de acum, și odihniți-vă! Iată, se apropie ora, și Fiul Omului e predat în mâinile păcătoșilor.

26:46 Sculați-vă! Să înaintăm! Iată, se apropie cel predându-Mă.

Isus trădat cu o sărutare

26:47 Și pe când El vorbea, iată, Iuda, unul din cei doisprezece

26:34 † să cheme

vine, și cu el o mulțime mare cu săbii și ciomege, de la marii preoți și bătrânii poporului.

26:48 Iar cel predându-L le dăduse un semn, spunând, Cel pe care-L voi săruta, Acela este; prindeți-L.

26:49 Și îndată apropiindu-se de Isus, zise, Bucură-Te, Rabi! Și Îl sărută tandru.

26:50 Iar Isus îi zise, Camarade, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se, au pus mâinile pe Isus, și L-au apucat.

26:51 Și iată, unul din cei cu Isus întinse mâna, scoase sabia lui, și lovind pe robul marelui preot îi ampută urechea.

26:52 Atunci îi spune Isus, Întoarce-ți sabia la locul ei, căci toți cei luând sabia de sabie vor muri.

26:53 Sau ți se pare că nu pot acum să rog pe Tată Meu, și Să pună la îndemâna Mea mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

26:54 Cum atunci se vor împlini Scripturile, că așa trebuie să se întâmple?

26:55 În acea oră zise Isus mulțimilor, Ca asupra unui tâlhar ați ieșit, cu săbii și ciomege să Mă prindeți? În fiecare zi cu voi am șezut, dând învățătură în templu, și nu M-ați prins.

26:56 Aceasta însă în întregime s-a întâmplat, ca să se îplinească scripturile profeților. Atunci ucenicii toți, lăsându-L, au fugit.

Judecata înaintea sinedriului

26:57 Iar cei ce L-au prins pe Isus L-au dus la Caiafa marele preot, unde cărturarii și bătrânii erau strânși împreună.

26:58 Iar Petru L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot. Și intrând înăuntru a șezut cu ofițerii să vadă sfârșitul.

26:59 Iar marii preoți, și bătrânii, și sinedriul întreg, căutau o falsă-mărturie împotriva lui Isus, astfel încât să-L omoare;

26:60 și nu au găsit; și mulți falși-martori apropiindu-se, nu au găsit. Și la urmă, s-au apropiat doi falși-martori,

26:61 zicând, Acesta a afirmat, Pot să dărâm templul lui Dumnezeu, și în trei zile să-l zidesc.

26:62 Și ridicându-se, marele preot Îi zise, Nimic nu răspunzi? Ce aceștia despre Tine mărturisesc împotriva?

26:63 Dar Isus tăcea. Și răspunzând marele preot Îi zise, Te jur pe Dumnezeul cel viu, ca să ne zici dacă Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

26:64 Îi spuse Isus, Tu ai zis-o. Ba mai mult vă spun, De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii, și venind pe norii cerului.

26:65 Atunci marele preot și-a sfâșiat hainele lui, spunând că, A blasfemiât! ce nevoie mai avem de martori? Vedeți? acum ați auzit blasfemia Lui!

26:66 Ce vi se pare? Ei dar răspunzând, au zis, Vinovat de moarte este.

26:67 Atunci au scuipat pe fața Lui; și L-au bătut cu pumnii, iar unii L-au palmuit,

26:68 spunând, Profetește-ne, Hristoase, cine este cel lovindu-Te?

Negarea lui Petru

26:69 Iar Petru afară ședea în curte. Și se apropie de el, o slujnică, spunând, Și tu erai cu Isus Galileanul!

26:70 El însă a negat înaintea tuturor, spunând, Nu știu ce spui!

26:71 Ieșind însă el în pridvor, îl văzu o alta, și spuse celor de acolo, Și acesta era cu Isus din Nazaret!

26:72 Și din nou a negat cu jurământ, că, Nu știu pe Omul!

26:73 Peste puțin *timp* dar, apropiindu-se cei stând, au zis lui Petru, Cu adevărat și tu dintre ei ești, căci și vorbirea ta clar te face ț!

26:74 Atunci a început să se blesteme și să jure că, Nu știu pe Omul! Și îndată cocoșul cântă ț.

26:75 Și și-a amintit Petru vorba lui Isus, spunându-i că, Înainte ca cocoșul să cânte ț, de trei ori te vei lepăda de Mine. Și ieșind afară a plâns amar.

CAPITOLUL 27

Isus la Pilat

27:1 Dimineța dar venind, sfat au ținut toți marii preoți, și bătrânii poporului împotriva lui Isus, ca să-L omoare.

27:2 Și legându-L, L-au luat și L-au predat lui Ponțiu Pilat, guvernatorul.

Sinuciderea lui Iuda

27:3 Atunci văzând Iuda, cel ce Îl predase, că a fost condamnat, părându-i rău, a dat înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți și bătrânilor,

27:4 spunând, Am păcătuit predând sânge nevinovat. Ei însă au zis, Ce ne pasă nouă? Te privește!

27:5 Și aruncând arginții în templu, se retrase. Și mergând, se spânzură.

27:6 Iar marii preoți luând arginții, au zis, Nu e îngăduit să-i aruncăm în corban ț, pentru că preț de sânge este.

27:7 Sfat dar ținând, au cumpărat din ei câmpul olarului pentru înmormântarea străinilor.

27:8 De aceea e chemat câmpul acela, Câmpul sângelui, până azi.

27:9 Atunci s-a împlinit ce a fost vorbit prin Ieremia profetul, spunând, Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care a fost prețuit de fiii lui Israel,

27:10 și i-au dat pentru câmpul olarului, după cum mi-a poruncit Domnul.

26:73 † arată

26:74 † chemă

26:75 † să cheme

27:6 † tezaurul sfânt, Mar 7:11

Judecata înaintea lui Pilat

27:11 Iar Isus a stat înaintea guvernatorului. Și Îl întrebă guvernatorul, spunând, Tu ești Împăratul Iudeilor? Iar Isus îi răspuns, Tu ai spus-o.

27:12 Și la acuzația *adusă asupra* Lui de către marii preoți și bătrâni, El nimic nu a răspuns.

27:13 Atunci Îi spune Pilat, Nu auzi câte Îți mărturisesc împotriva?

27:14 Și nu a răspuns către el nici măcar o vorbă, așa că se mira guvernatorul foarte.

27:15 Iar la sărbătoare, obișnuia guvernatorul să elibereze mulțimii un întemnițat, pe care-l voiau ei.

27:16 Aveau dar atunci, un întemnițat vestit chemat Baraba.

27:17 Adunându-se împreună deci ei, le zise Pilat, Pe care vreți să vi-l eliberez? Pe Baraba sau pe Isus, Cel chemat Hristos?

27:18 Căci știa că din invidie Îl predaseră.

27:19 Așezându-se dar el pe estrada de judecată, trimise la el soția lui, spunând, Nimic *să nu fie între* tine și Dreptul Acela, căci multe am suferit astăzi în vis cu privire la El.

27:20 Dar marii preoți și bătrânii au convins mulțimile ca să ceară pe Baraba, iar pe Isus să Îl piardă.

27:21 Răspunzând dar guvernatorul le zise, Pe care vreți din cei doi să vi-l eliberez? Și ei au zis, Pe Baraba.

27:22 Le spuse Pilat, Deci ce să fac cu Isus cel numit Hristos? Îi spuseră toți, Să fie crucificat!

27:23 Iar guvernatorul replică, Deci ce rău a făcut? Ei însă și mai tare strigau, spunând, Să fie crucificat!

27:24 Văzând dar Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă tulburare se face, luând apă, se spală pe mâini înaintea mulțimii, spunând, Nevinovat sunt de sângele Dreptului Acestuia; vă privește.

27:25 Și răspunzând tot poporul zise, Sângele Lui *să fie* asupra noastră și asupra copiilor noștri.

Isus batjocorit

27:26 Atunci le eliberă pe Baraba. Iar pe Isus flagelând-L, Îl predă ca să fie crucificat.

27:27 Atunci soldații guvernatorului, luând pe Isus în pretoriu, strânseseră asupra Lui întreaga cohortă.

27:28 Și dezbrăcându-L, înfășurară pe umerii Lui o hlamidă stacojie.

27:29 Și împletind o coroană de spini, o puseră pe capul Lui și o trestie în dreapta Lui. Și ingenunchind înaintea Lui, își băteau joc de El, spunând, Bucură-Te, Împărate al Iudeilor!

27:30 Și scuipând asupra Lui, luau trestia, și Îl băteau peste capul Lui.

27:31 Și după ce și-au bătut joc de El, L-au dezbrăcat de hlamidă, și L-au îmbrăcat cu hainele Lui; și L-au luat pentru crucificare ț.

27:31 † ca să fie crucificat

27:32 Și ieșind, au găsit un om cirenean, cu numele Simon. Pe acesta l-au rechiziționat ca să ridice crucea Lui.

27:33 Și venind într-un loc chemat Golgota, care este chemat, Al Craniului loc,

27:34 I-au dat să bea oțet, cu fiere amestecat. Și gustând, nu a vrut să bea.

Crucificarea lui Isus

27:35 Și crucificându-L, au împărțit hainele Lui, aruncând sorț, ca să se împlinească ce a fost vorbit prin profetul, Au împărțit hainele Mele între ei, și pentru haina Mea au aruncat sorț.

27:36 Și șezând Îl păzeau acolo.

27:37 Și puseră deasupra capului Lui acuzația Lui scrisă: Acesta este Isus Împăratul iudeilor.

27:38 Atunci au fost crucificați cu El doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.

27:39 Iar cei ce treceau Îl blasfemiau, clătînând-și capetele lor,

27:40 și spunând, Tu, Cel ce dărași templul, și în trei zile îl zidești, salvează-Te pe Tine Însuși! Dacă Fiu ești al lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!

27:41 Și la fel și marii preoți, Îl batjocoreau cu cârturarii și bătrânii, spunând,

27:42 Pe alții i-a salvat, pe Sine nu poate să Se salveze. Dacă Împăratul lui Israel este, să coboare acum de pe cruce, și vom crede încă în El!

27:43 S-a bazat pe Dumnezeu; să-L scape acum pe El! dacă Îl vrea. căci a zis, Al lui Dumnezeu sunt Fiu.

27:44 Iar la fel și tâlharii crucificați împreună cu El, Îl defăimau †.

27:45 Dar de la a șasea oră, întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ora nouă.

27:46 Iar pe la a noua oră a strigat Isus cu voce mare, spunând, Eli, Eli, lama sabactani? adică, Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?

27:47 Iar unii, dintre cei ce acolo stăteau, auzind, spuseră că, Pe Ilie îl cheamă Acesta.

27:48 Și îndată alergând unul dintre ei, și luând un burete, umplându-l în același timp cu oțet, și înfășurându-l pe o trestie l-a dat să bea.

27:49 Dar ceilalți spuneau, Lăsați, să vedem dacă vine Ilie să-L salveze.

27:50 Iar Isus iarăși strigând cu glas mare, Și-a dat duhul.

27:51 Și iată perdeaua templului s-a despicat în două de sus până jos; și pământul s-a cutremurat, și stâncile s-au despicat;

27:52 și mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților adormiți, s-au trezit;

27:44 † Îl luau în derâdere

27:53 și ieșind din morminte după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate, și s-au arătat multora.

27:54 Iar centurionul, și cei cu el păzind pe Isus, văzând cutremurul, și cele ce avuseseră loc, s-au înfricoșat foarte mult, spunând, Cu adevărat al lui Dumnezeu Fiu a fost Acesta.

27:55 Erau dar acolo femei multe de la depărtare văzând, care Îl urmaseră pe Isus din Galileea, slujindu-L;

27:56 între care era Maria Magdalena, și Maria cea a lui Iacov și a lui Iose mamă, și mama fiilor lui Zebedei.

Îngroparea lui Isus

27:57 Seară dar făcându-se, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care și el era ucenic al lui Isus.

27:58 Acesta apropiindu-se de Pilat, ceru trupul lui Isus. Atunci Pilat porunci să fie restituit trupul.

27:59 Și luând trupul, Iosif Îl înfășură în pânză de in curată, 27:60 și Îl puse în cel nou al lui mormânt, pe care-l cioplise în stâncă. Și rostogolind o piatră mare la ușa mormântului, a plecat.

27:61 Și erau acolo, Maria Magdalena, și cealaltă Maria, șezând înaintea mormântului.

27:62 Iar a doua zi, care este după Pregătire, se strânseră împreună marii preoți și fariseii la Pilat,

27:63 spunând, Doamne, ne-am amintit că Acel înșelător a zis, când încă trăia, După trei zile voi învia.

27:64 Poruncește deci să fie securizat mormântul până în a treia zi, ca nu cumva venind ucenicii Lui noaptea să-L fure, și să zică poporul, A înviat dintre cei morți; și va fi ultima înșelăciune mai rea decât cea dintâi.

27:65 Și le indică Pilat, Aveți o gardă romană; duceți-vă, securizați cum știți.

27:66 Ei dar mergând, au securizat mormântul, pecetluind piatra prin mâna gărzii romane.

CAPITOLUL 28

Învierea lui Isus

28:1 Și târziu în sabbat, pe când se lumina spre ziua întâia după sabbat, au venit Maria Magdalena, și cealaltă Marie, să vadă mormântul.

28:2 Și iată, un cutremur mare a avut loc; căci un înger al Domnului coborându-se din cer, apropiindu-se, a rostogolit piatra de la ușă, și ședea pe ea.

28:3 Și era înfățișarea lui ca fulgerul, și haina lui albă ca zăpada.

28:4 Și de frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau, și au devenit ca morți.

28:5 Răspunzând dar îngerul, zise femeilor, Nu vă înfricoșați voi! căci știu că pe Isus cel crucificat Îl căutați.

28:6 Nu este aici, căci a înviat așa cum zisese. Veniți, vedeți locul unde era pus Domnul.

28:7 Și degrabă mergând, ziceți ucenicilor Lui că a înviat din morți, și iată, merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată v-am zis.

28:8 Și ieșind degrabă din mormânt cu frică și bucurie mare, au alergat să dea de știre ucenicilor Lui.

28:9 Și cum mergeau *ele*, să dea de știre ucenicilor Lui, de asemenea, iată, Isus le-a întâmpinat, spunând, Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se I-au cuprins picioarele, și I s-au închinat.

28:10 Atunci le spune Isus, Nu vă înfricoșați. Duceți-vă, faceți cunoscut fraților Mei ca să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea.

28:11 Mergând dar ele, iată, unii din garda romană, venind în cetate, au făcut cunoscut marilor preoți toate cele ce se întâmplaseră.

28:12 Și adunându-se împreună cu bătrânii, sfat în același timp ținând, arginți îndeajuns au dat soldaților,

28:13 spunând, Ziceți că ucenicii Lui noaptea venind, L-au furat, noi dormind.

28:14 Și dacă se va auzi aceasta la guvernator, noi îl vom convinge, și pe voi fără grijă *vă* vom face.

28:15 Ei dar luând arginții, au făcut așa cum fuseseră învățați, Și s-a răspândit cuvântul acesta printre iudei până astăzi.

Trimiterea celor unsprezece

28:16 Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le rânduse Isus.

28:17 Și văzându-L, I s-au închinat; unii însă s-au îndoit.

28:18 Și apropiindu-Se Isus le-a vorbit, spunând, Mi-a fost dată toată autoritatea în cer și pe pământ.

28:19 Mergeți deci, învățând spre a deveni ucenici pe toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh.

28:20 Învățându-i să păzească toate câte vi *le*-am poruncit. Și iată, Eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului. Amin.